

Ἄν αποτεῖς δε βαθρό
ἀν' τὸ παιδί, δεῖξε ἔει
πρώτα λίγο δε-
βαθρό δὲ
μητέρα δέ.

Εἰμεδα ἀδελφοί
ώς κονίν πράτν-
τες μητέρα, τὴν ἴε-
ρὰν ἐκκλησίαν κὶ τὸν
εὐσέβειαν. Ἐν δηιν
ἔειν τῷ τῆς θεοχενεῖ -
ας λατρὸν (Βαπτισμα), μία
πίστις, μία ἐλπίς, εἰς θεούς,
συνάγων μήπας εἰς ἑωρῶν δι'
ἀγαῖης καὶ
μέλη ποιῶν
ἀλληλῶν κ'
ἕωτα.

Γνωρίσωμεν τὴν
νόσον μήμν, τὸ
τιμώμεν τὴν
οἰκίαν κὶ ποδή-
ωμένην τὴν
οἰκίαν,

Aīta

νόσον τοῦ πα-
ραγγικῆ τῆς κα-
τερνασθή, ἥτο μὲν ἀ-

μαρτία. Οὕτω καὶ εἰς μήπας, μὲν σφαρεῖα ἔσφι-
γχαίδευσε τὸν οἰγαῖην καὶ ἔχλροτης ἀνάριψε μήπας
ὑπάρχει. Μὲ λύχνου ὄμοιάζει μὲν φυχή μήπας..
μὲν ἐλαῖον μητέρα τὴν οἰγαῖδοεργίαν, φυτάζει δέ
μητράς Αγαπητού αναπομονεῖται, ἀντί αρωτός, μὲν χαί-
ρεις τοῦ Αγ. Πνεύματος. Διηγεῖταις καὶ άγα-
πην μητέρας, ταραχή φυχίκη γίνεται, θυρί-
ωδία κυριεῖται μήπας καὶ δακρυνιγμός. Ἐπιβρέψω-
μεν εἰς τὸν δόν τῷ εὐαγγελίῳ διαιταὶ ναὶ εἴναι
δειδοῖς καὶ συνεχῆς, μὲν πρὸς αλληλούς δημονία.
Μητέρας εκπέσωμεν τῆς αἰωνίας Ζωῆς καὶ ἀκόσιωμεν
τὴν μητέρα κρίσεως „Οὐκ οἶδα μήπας, ἀποχωρεῖτε

διπ' έμποροι αίτιοι τού
μήδειας καὶ τῶν ἀκανδά-
λων. Βαλλούντες εἰς
τὴν ψυχὴν θεμέλια
ἀρετῶν, διὰ βολού
πολεμεῖ ἡ μάτη διὰ ἀ-
πελπισίας καὶ ἀπιθε-
ασ. κτιζούντες δέ τις
τοιχός τῆς οἰκίας
τῶν ἀρετῶν ἐπιτίθε-
ται διὰ τῆς ραδι-
κίας. Τοποθετοῦντες
τὸν ψυχικὸν ὄρο-
φον τῶν ἀγαθῶν
ἐργῶν πάλιν πολε-
μεῖ διοῖ τῆς ὑπερη-
φανίας. Μή φοβεί-
σθε. Περιβοστέραν ί-
σχυν ἔχει καὶ ἀρετὴν πρὸς
ἀντιμετωπίσιν τῆς
κακίας, ὅταν ἔχῃ
τὴν δινωθεντικήν
χιαν θουδόν. Τὸς
εἰς βαῖός κακῶν πε-
δόντας, ἐγείρει καὶ διὰ
μετανοίας καὶ ταπεινώ-
σης προβάγει τῷ
θεῷ. Βλέπε τὸν
τεχνῶν, Διατί οὐ
ταπεινῶν πρὸς ψυχούς
ἀνάγει δικαιοδόνυμος, οὐ.
δέ οἵηδις πρὸς θύ-
σον ἀκαρπίας κατα-
γει; Διότι δὲ πι-
τεύων ἔωντόν με-
χαν, ἐγκαταλιμπάνε-
ται δικαιίως μπορεῖ.

(2)

Ἐο δέ πιθεύων τὸν
ἔωντόν τος μᾶς ἡμέν,
καὶ διοῖ τῷτο θλέπων
εἰς τὸν ἀνωθεν οἰκτίρ-
ματος, λαμβάνει τὴν βο-
ήθειαν τῆς Χαίρι τοῦ.
Διατί τῆς παρα-
βολῆς τῷ τεχνών καὶ
φαριβαῖος, φανερῶς γνω-
ριζομενοῖς τὴν Ιησίουν ἐκ
τῆς ὑπερηφανίας καὶ τῷ
κέρδος ἐκ τῆς ταπεινώσε-
ως. Οὐ δικοπός τῆς
ἀναβάθμεως (τεχνών καὶ
φαριβαῖος) εἰς τὸν ναὸν
ὅτῳ οὐ αὐτός, ναὶ προβεύ-
χηδόν. Οὐ γρόπος οὐ-
τῶν, οὐτίθετος. Εἰ
μὲν ταπεινωμένος τί-
τις τῷ βρῆμασι.. οὐ δέ μέ-
τι τοι γαλήνονευόμενος. Οχι
μόνον διαίροπος οὐ γρόπος
αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ εἶδος
τῆς προβεύχης. Ηττα
βευχή οὐ μόνον δεκτή-
ως, ἀλλὰ καὶ εὐχαριστίας.
Πρὸς ἔωντόν οὐ φαρι-
βαῖος προβαύχετο, οὐ γαῖρ
ἀνέβαντε πρὸς τὸν Θεόν.
Δέν εὐχαριστεῖ διοῖ
τοι διτὶ ἔχοντες θυμόδειαν
τὸν ἀντίτονον θεούν, ἀλλὰ
γαδέν εἶναι μᾶς οἱ
λοιποὶ ἀνθρώποι (οὐτω
κατακρίνει οὐτές)

· Εάν λοιπόν (κατά τὸν φαρισαῖον) οἱ πάντες εἶναι ἀρπαγῆς, ἄδικοι, μοιχοί, ποίος τὴν ἀρπαγὴν καὶ τὴν κακωσίν πάθει;

(C) Τελώνης ἔπειτε τῷ βηθόσ, λέγων: "Ο θεός οὐ λαβεῖται μοι τῷ ἀμαρτωλῷ". Οράτε τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν πίεσιν καὶ τὴν αὐτοψείαν; Βλέπετε τὸν βυθολόν τοῦ αἰδομένου.

Αὐτῷ βημαὶ τῷ: «Κατέδεδικαιώνος».

"Όχιμα γάρ ἐγενέ

η ταπείνωσις τῆς αἰναθείας πρὸς θεόν.

Ο πιστεύων

(3)

θεων καὶ διανοίας καὶ τὴν βουτριθήν καρδίας; Τέλος μὲ τὴν προβευχὴν τὰ τὴν προσόχην ἀρίστα. Ότικ εἶπε ο κύριος, θαύμασις σπουδαίας εἶπε διαι τὸν φαρισαῖον, ἀλλά ξέπων, ρωτερώνων μίαντο τὸν κοπίφονον τῆς δεκαπέτης τῶν μουσικῶν γιγινόντων δέκανιν (Γ.Ι.Δ.Ε.Θ.Η. -

τοι μοι τῷ αἵματῳ;) ἐποναγματιθάνων, τῷ ὠφελήσιῳ ταχού εἴδος προβευχῆς.

Ξέρομενοι θη

ο τελώ-

νης, βενά-
γεν καί τῷ τοι

βηθόσ καί
ο κύριος βε-
νεχωρήσει αὐτῷ.

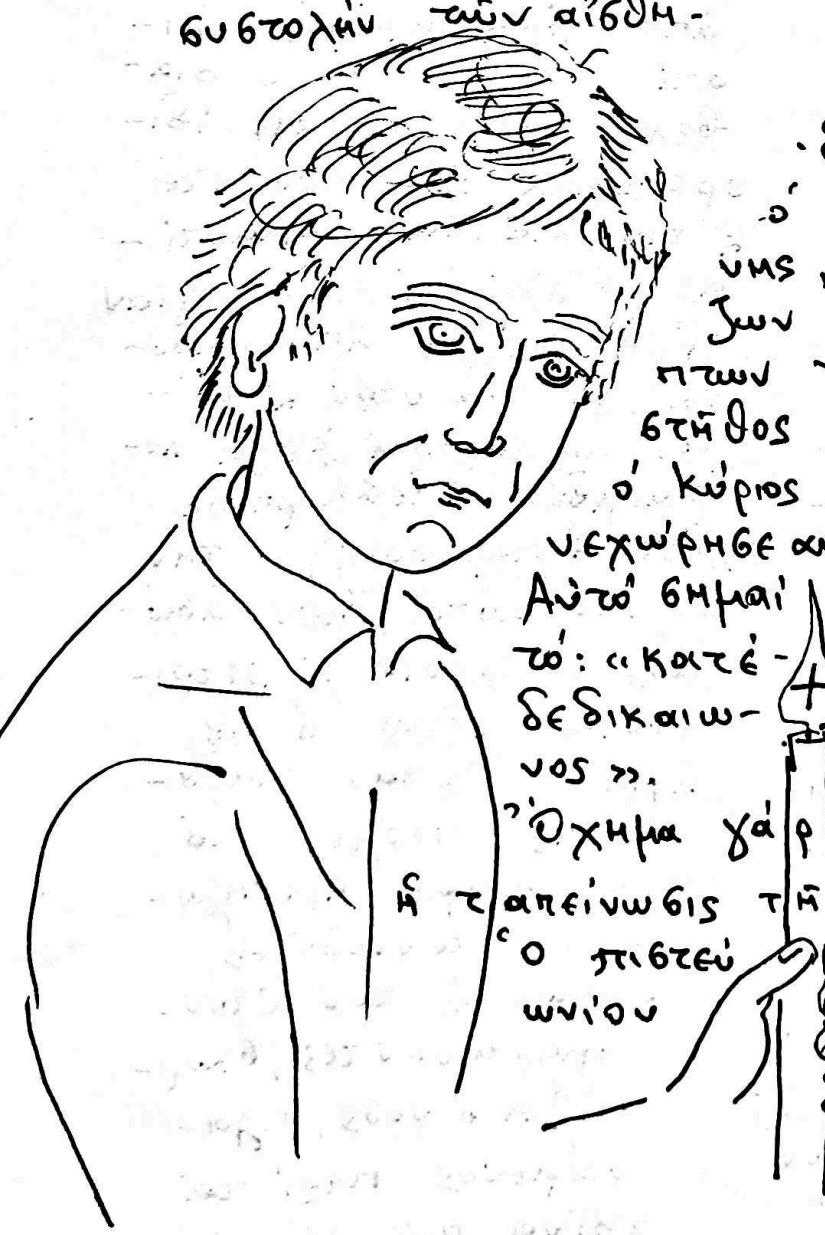
Αὐτῷ βημαὶ τῷ: «Κατέδεδικαιώνος».

"Όχιμα γάρ ἐγενέ

η ταπείνωσις τῆς αἰναθείας πρὸς θεόν.

Ο πιστεύων

ων ἐστούντων αἰκολαθείας, μποφένει. ἀτιθίας καὶ νόσος καὶ θλίψεις. Οὕτω μὲ πρόσκαιρον καταδίκην →

λυτροῦ ταὶ τῆς αἰώνιας
κολαΐθεως.

Λίγος εἶναι οὐέρημεις κ'
όρεξις τροφῆς ἀναγκαῖ-
ας .. ὁ προφήτης λέ-
γε: «Λίγος τοῦ ὀκου-
βαι λόχου κυρίου».
δημ. οὐέρημειν πνευ-
ματικῶν θρωμάτων.
«Ο ἔχων τοιούτου λι-
μού, περιέρχεται Ἰη-
τῶν τὸν ἔχοντα τῆς
διδασκαλίας τὸ χαίρι-
θια κ' ὅπαν εὑρή-
τρέψεται χαίρων τὸν
ἀρτὸν τῆς πνευματι-
κῆς Ἰωῆς (= βωτήρι-
ον λόγου). Πᾶς γάρ
ὁ Ἰητῶν λατιθάνει....

«Ο ἀνωτὸς τῆς πα-
ραβολῆς, μετενόμεε
κ' ἐπανίλθε .. κ' ἀπι-
λαύνε. διὰ τῆς με-
τανοίας τῶν χαριθμά-
των τοῦ Θεοῦ. εἴπε
ὅ νεώτερος: «Δός μοι
πάτερ, τὸ ἐπιθάλλον
μέρος τῆς οὐδίας». Ὡς
τῆς ἀφροδύνης τοῦ ἀνω-
τέον! οὐχ ἵκε τευθεν
ἄγγ' ἀπαιτεῖται .. πτοῖος
νόμος, ποῖον δίκαιον λέ-
γει σὺν ὄφειδάν οἱ πα-
τέρες εἰς τὸν ποιῆμα;
τοῦ ἀντίθετον μᾶλλον
ταῖς παιδίαις ὄφειδάν

(4) εἰς τὰς χονεῖς ..
Οι θεός διαιρεῖ .. τὸν
κόσμον, γῆν καὶ θάλα-
τα, φύσις καὶ διαφορετική
γνώμη, οἱ εἰς κόσμος
καὶ διαιρορετικές χρήματα.
Θηλ. οἱ μὲν πρὸς τὸν
Θεόν μὲν εὐθέτεια, οἱ δὲ
μὲν ἀπιθανατικές
εἰς τὸν θεόν αι-
ρέτως διαιρεῖ εἰς δῆμος
τὴν κτίσιν, θέτει εἰς
χρήματα τὴν καταίθη-
ματα .. Ἀπεδίδημεν
οὐ νεώτερος νῦν, μὲν τῷ
ἀπὸ ὄφειδας μητέρας. Δι-
ατι οὐκ εὐδίας; Ο διά-
θολος μαζί μὲν τὴν ιδι-
ορυθμίαν δέν προσθέτει
καὶ τὴν διαιθερίαν σμαρτί-
ας, αὐλαία μὲν πανουργίαν
ὄλιγον - ὄλιγον αἴσθητακρύ-
νει ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ τέ-
λος ταῖς πονηραῖς ἔρχα κυ-
ριαρχῶν. . . ΔΙΕΓΚΟΡΠΙΘΕ
(λέγει καὶ παραβολή)
τὴν οὐδίαν οὐτοῦ, τοῦ ἀνω-
τέον. Οὐδία καὶ ΣΤΡΩ-
ΝΙΩΤΑ Εἶναι οὐ νέα
μήκων. «Οταν τηρή-
ται τὰς ἐνωλέες τῷ
θεῷ ἔχομεν προθύμω-
μένο τὸν τύρον εἰς
ἴκανον καὶ τὸν Θεόν.
Αμαρτανοντες, οὐκο-
πιζει σ νοῦς, πλα-
νώμενος περι ται
χινα, ταὶς μέσους

κ' τας πονηράς ή-
γιαμένης .⁵ Η φρονή-
σις είναι πλούτος,
Σιακρίνησα τό μέρε-
λικό απ' τό θλαύβερόν.
Ο νοῦς δια μηδένο-
μοικρυνόμενος θεῖ,
διεγείρει τὸν θυμόν
κατα τό διαβόλο,
κινεῖ τὰν ἀνδρείαν
κατα τὰν πονηράν
παθῶν κ' τόν εατα-
νά. Αν αἰγαθούμενος,
Ιμριώδεις ψευδεῖαι
πρός τὸν πλημνίον
κ' αὐθωποκρόνοι.

Πλογίτες τῆς εἰχώρας
μακράν,, είναι οἱ
δαιμονες . Χοῖροι
(γουρουνία) είναι οἱ
κυλιόμενοι εἰς τὰ
διάφορα πάθη, μη
χορταίνοντες τῶν
πονηρῶν
ων αὐτῶν. Ο πως

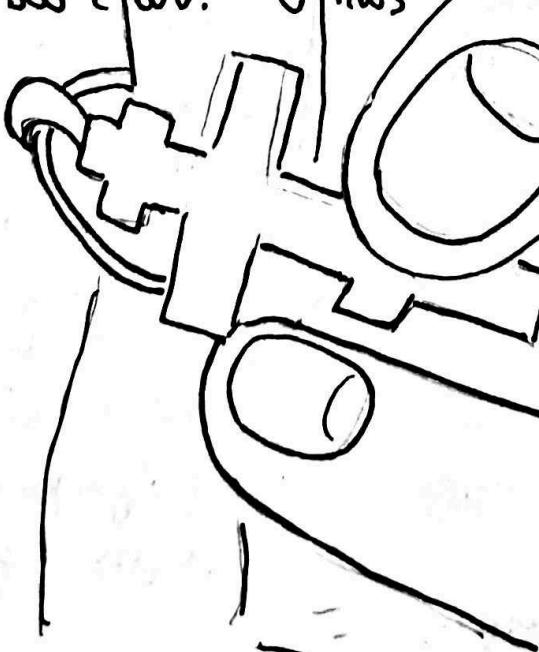
(5)

ἔ φιλαργύρος αἰξόνων
τὸν πλούτον, κτίλυ μει
οἶχο κ' περιβούτερο. Ο
κόσμος θεος δέν είναι
ἀρκετός εἰς τὸν πλεο-
νέκτην κ' ψιλαρχον.
Ο ἄνωτος κλαῖσιν έσω-
των είπε: «Πόσαι μισθίοι
τοῦ Πατρός μοι περιβεύ-
ουσιν ἀρταν, ἐγώ δέ οι-
μῶ απολλυμέναι ». Μισθί-
οι είναι οἱ μετανοόντες,
ἄγνωνιζόμενοι να ἀξιω-
θῶν (ως μισθίον) τῆς θω-
τηρίας. Υειοί είναι δ' οι
δι': Αγαίην χριστὸν ἐργά-
ζονται ταῖς θείαις Ευτολίαις.
Ω ! λόγοι μετανοήντων:
«Αναβατοῖς πορεύομαι
πρός τὸν Πατέρα .. »

... ἀμφάρ τηνα λέγει,
εἰς τὸν οὐρανὸν
δημειεῖς τῶν ἀγίων
· · · εν πύραν ων
· · · κ' ἐνώπιον

68 ..

· · · Αναβατοῖς μίλε
εἰς τὸν Πατέρα τοι,
αὐτῷ μακράν
απέχοντος
εἶδε οὐ πατήρ
αλλαντούς Κ.Δ.Π..
Τηνα μήδε
κ' μακράν
ἀπείχε; "Ακούε!!

Ο μετανοῶν ἐκ ψυ-
χῆς μὲν ἀγαθῆν
προαιρετὸν τῷ φιλο-
νεῖ πρὸς τὸν θεόν.
Ἄπο τῶν κακῶν δυνή-
θειαν περιννέμενος
αἴσιος τὸς λόγιος
ἀκόμη μακρὰν τὸ θε-
ῖον εὐρίσκεται, οὐναίγκην
ἔχων τὴν φούθειον
Ταῦτα.. Ο πατήρ
αὐτοῦ δυνάντης καὶ
κατεφίλης τὸν ἄνθι-
τον νιὸν καὶ εἶπε εἰς
τὸς δόλας (= δηλ. τὸς
ἱερεῖς) ναὶ τὸν ἐν-
δυσθεῖν τὸν πρώτην
θεωρήν (= νῦν θεοῖ -
αν ποὺ εἶχε ἐνδυθεί-
διαί τοῦ βαπτίζομάτος)
· καὶ δικτύλιον εἰς
τὴν χεῖρα αὐτῷ (=
εἰς τὴν ψυχὴν ναὶ
δοθῆνας θεραψίας αἴρε-
της, αἴρρα βῶν τῆς
μελλόντης κληρονο-
μίας. "κοι τέ πο-
διμάται εἰς τοὺς πόδες
τοῦ αἴθωτου νιὸν, δηλ.
θειαν δύνατιν εἰς τὸν
άγνωτα τὸς θωτηρίας
διαὶ ναὶ ποδοπάτη τὸς
νομῶν ὁφεις.
Μόνχος οὐ γιγεντός
ἔνιαι οὐ χριστός (ως
μόνχος ἐθνοιούμην μπρό
των αἴμαρτων)
· γιγεντός δηλ. οἵρεος

(6)

εἰς θρύβην μήπων διδε-
ται κατὰ τὸν θεόν
Εὗταί καὶ ριγτίαν.
Ο πρεθύντερος νιός
όργιζεται. Βλέπε τὸς
τοῦ δικαιούς ὁργιζόμενος
τοῖς τοῦ κληρονόμου τῶν
εἰδών καὶ φαριγαῖς
σκανδαλίζομέν τοις διότι
ο χριστός συνέτρωξε,
μὲν αἴμαρτων. Άλλα
καὶ δικαιούς δικαιοῖς, νό-
μου τοῦτο αἴγνοον τοὺς
τῶν πλάτων τοῖς διότι
· Αγαθαί πανταί.

Νεκρός ἦν (μὲν τὸν
αἴμαρτων οὐδέωντος) καὶ
ἀνέτηνε (μὲν τὸν με-
τανοοῦνταν... αἴρογλωττός
ἦν (δεν ἔτοι μὲν τὸν θε-
όν) καὶ εὔρεται (χαρο-
ποιῶν τὸν οὐρανόν)
εἶπε οὐ πρεθύντερος
νιός : οὐδέποτε ἔδω-
κας ἔριψον καὶ πο.. Σε
Αὐτός φανερώνει διότι
καὶ οἱ δικαιοὶ ἐπεδύμη-
νοιν ναὶ ἔχει (ναὶ βαρ-
κωδῆ οὐ λόγος), αἴλλοι
τότε οὐκ ἀλλεῖν, διότι
μήδε αἴμαρτούς ἔκαι-
τερε εἰς μετανοοῦν
καὶ οὐχὶ δικαιοῖς..
Θύγαρην τὸν
χωραν τὸν πολὺν

(7)

Ἅ οποία εἶναι η αἴτια
κ' πάνα κακία. Ο παρών καιρός
εἶναι τῆς μοικροθυμίας, ὡς δέ τέλην
τῆς ἀνταποδόσεως. Οὐκ ἀναβτήσουν ταὶ
ἀδερφεῖς ἐν κρίβει, ἀλλ' ἐν κατακρίβει.
·Ἐπειναῦτα κ' ἔδωκατέ μοι φαγεῖν,
ἔδιψκα κ' ἐποτίσατέ με, ζένος κ.λπ.. >> Διατί τὸν
Ἐλεημονήν μνημονεύει ὁ κύριος; Ο προβέχων
κατανοεῖ γὰ τοὺς ἑναρέ-
τος δημοίς μὲ τὸν θεόν
Ἐκάλεσεν κ' πάνταν ἀ-
ρτήν ἐμαρτύρησεν αὐ-
τοῖς κ' ὡς ἐτοῖροι συνε-
χῶς ἤβαν εἰς τὸν ὑπέρ τῷ
κολπῷ θανάτου. Όπως δὲ Χρι-
στὸς ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη. Σή Ἐλεη-
μονήν δεῖγμα κ' καρπός σταύρου
τῆς σιχαινῆς, ὡςπερ ταῖς κεφαλήν
ὅλων τῶν ἄλλων ἀρετῶν (ἡ ἀγαπή),
σια τὸν κληρονόμον τῆς βασιλεί-
ας τὸν οὐρανὸν. Τοῦτο ψαυερώνει η
παραβολὴ τῶν δέκα παρθένων μὲ τὸ
ἔλατον, τῷ οποίῳ εἶναι η σιχαινή.

Οἱ δίκαιοι τότε ἀποκριθήσουν ταὶ κύριε,
πότε δέ εἰδόθεν πεινῶντα κ' ἐδρέψατε;
κ.λπ.. >> Βλέπετε γὰρ δίκαιος ὄνομαί τει τῷ
ἐκ δεξιῶν Του; Βλέπετε κ' τὸν ταπείνων
αὐτῶν; αὐταῖς δὲ φεροῦν ἔωντος ὡς μηδὲν ἀ-
γαπῶν προτίθαντες !! Σιαὶ τοῦτο μακαρίζει
αὐτὸς δὲ οὐχίς Χριστός. Ακούθωμεν τοῦτο
κ' οτενάξωμεν. Ἐγώ ἐλέγχομαι υπό τῆς
συνειδήσεως μή .. πολλοὶ οτεροῦνται ἐνδυμάσιαν
κ' προφῆτας κ' ἐγώ εἰμι πλάγματος κ' ἐνδεμυθέ-
νος .. Αὗτοι μέντος εἶνοι οἱ πλούσιοι, ἀντί^ν
ν' αἴγαπῶν τὸν πλημβίον ὡς

τὸν έωρον τός, θεωρούν
αὐτός ως χοῦν (χώμα) ..
Διότι τὸ δῆλο εἶναι ὁ
χρυσός κι' οὐδέργυρος ταὶ
όποια αἰγαποῦμεν καὶ οὐχι
τός αἰδελφός; Μετα-
νομῶμεν διδούτες ἐ-
γενήθομεν, μηδὲ τα-
πεινωτιν θάντες διαί-
να τῷ χωματεν συγνώμης
παρα' θεοῦ καὶ μηδὲ ἀκό-
νωμεν: «Πορεύεσθε
ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηρα-
μένοι ...». Ασθενού-
ς εἰκεῖνο τὸ πῦρ..

Οπως τὰ τῆς αγάπης
ἐργα πληρωμα ἀρε-
τῶν ἔστι, οὕτω καὶ τὸ
μῆδος, οὐδὲν μηδὲν
τρόπος, πληρωμά
ζεῖται τῆς αἵμαρτίας.
Κοιτάζως εἰς τὴν φί-
λαν θρησκίαν αἰκονίζοντα
καὶ μπορχόν οἱ ἀρε-
τέσ, οὕτω εἰς τὴν
μιβανθρησκίαν συν-
παίρχον οἱ κοκκίες.
Διατάξας ἐν τῷ με-
ρα κρίνεται καὶ μόνος
απ' αὐτῆς καταδι-
κεῖται.. Οἱ δι-
καιοι δια τὴν εὐ-
ποιίαν (αγαθοεργίες)
ἐγκωμιάζομενοι τα-
πεινούνται μᾶλλον,

(8) Δέν δικαιώνται ε-
αυτός. Οἱ τότε
ἀριθτεροί διάβειν (ἀ-
πιστοί, αἱμετανόμοι ...)
Διατήν αἴσηλαχνιαν κα-
τηγορήμενοι δην τὸν
χριστόν, ἀναλέγουν καὶ
δικαιολογοῦν ἐντούς.
Διατάξαν αἴκουσιν:
«Αἱμα, λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅ-
του οὐκ ἐποιήσατε ἐν
τοῖς αἷς τὸν ἐλαχίστων,
οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε ...»
··· καὶ οὕτως πορεύονται
εἰς κολασίν αἰώνιον,
οἱ δέ δικαιοι εἰς Ἰω-
άν αἰώνιον. Ἐλεήμω-
μεν μήτας ἔως τότε δια-
τέλεσθαι πρὸς τότε ἀδελ-
φός. Εὗ ποιήσω μεν
αὐτα παθωμεν κακῶς.
Οφοια μὲν αἰτίδοσις, φιλαν-
θρησκία καὶ αἴραπη καὶ ἐλε-
ός, οὐκ ιδίη δέ τῇ ἀσίᾳ
καὶ τῷ μέτρῳ τῆς μηρο-
χῆς. Σὺ μέν εἰς ἐλεεῖς
τὸν ἔχοντα αὐτούς
λαμβανεις παρα' τοῦ
θεοῦ ἐκατοντα πλαστίονα
καὶ αἰώνιον Ἰωάν.

Οταν οὐ κύριος ἐλθῃ εἰς
τὴν θεραπείαν τότε πάν-
τες λέγονται στόντες. Ταῦλος-
φρανερωθησεθε ἐν δόξῃ.
Τάντες, οἱ τῷ Χρι-
στῷ νιοποιηθέντες, καὶ
μνευματικά τότε τέκνα

διά τῶν ἔργων γενόμενοι. Η νίκτεια κ' ἡ ἐγκρά- (9)
 τεια, οὐ πρὸς ἀρετὴν μόνον, ἀλλὰ κ' πρὸς θεο-
 βέβειαν ὁ πρεσβύτης. Πρέπει να δυνατάρχη μὲ τὴν υ-
 γειαν κ' τὴν ἐγκράτειαν. Διατί; διότι χορεατής
 κ' τῶν εὐτελῶν φρα-
 μοῖς, ἐμποδίζει
 τὸ καθάριον
 πένδος κ' τὴν κα-
 ται φεόν λύπην
 κ' τὴν κατάνυξιν
 κ' σημοία
 ὥς τηριαν
 κατεργά-
 ξεται.
 Συντρί-
 βει τὴν
 καρδιαν
 κ' ποιεῖ
 πένδος διά
 τοις ἀκαρτίας
 μήνην, μὲ τῆς
 τροφῆς κ' τῷ θηρευτικῷ
 τῶν αἰθιόπετων κατοι φεόν
 δυστολή. Βλέπε τὸν
 πλότιον τῆς παραβολῆς.
 τῷ εὐαγγελίῳ, εἰπων ἐ-
 στατή, φάγε, τίε, εὐφραι-

στεινω-
 δις, μὲ ἐγκρά-
 τεια - νίκτεια
 κ' ὄφοδογία πι-
 βτεως (οὐχὶ κοινω-
 νία μὲ καταφρο-
 νητας ὄρδ. παραδό-
 δεως) κ' καρπο-
 φορία τῶν ἀρετῶν
 ἐξαβφατίου μὲ
 τὴν θείαν φοιτεί-
 αν τὴν δωτηρίαν.
 γυπαρχει κ' ἄλλη μέ-
 θη πονηρά κ' πλημμύ-
 ρα, γνωφένη ἀπό-
 μημβικακία κ' κα-
 κίες για τὴν σποι-
 αν οἱ Ηγαῖοι λέ-
 γει: « Οὗτοι οἱ μεθύ-
 οντες ἀνευ σίνη ».
 Νίκτεια πρωτίστως
 ἐκ τῶν πονηρῶν

λογισμών, αὐτό τούς θυμάς
ἔργου κ' χρέος μήμων.

Ταί πονηροί παιδεῖ κ'
ταί δυσβεθῆ δόγματα,
δι' ἀλλήλων εἰσαγε-
ται, λαθόντα χώραν
μπό τῆς τῷ θεῷ δι-
καιας ἔγκαταλείψεως.
Ο προδότης οἰδας φ.,
λαρυγγίαν νομίμας πε-
ριέπειε τῇ Θεοκρονίᾳ.

Ἔτι πίστις χωρὶς τῶν
ἔργων εἶναι νεκρά κ'
ταί ἔργα χωρὶς τῆς πί-
στεως εἶναι σινωφελῆ.
Ἔτι χωρὶς τῷ Αγ. Πνεύ-
ματος ἐνώνει τὸν νη-
μεῖαν μὲν τὴν σινακι-
ρυῖν τῶν ὄρθοτομήν-
των τὸν λόγον τῆς
εὐγένειας κ' τὸν ἀ-
ποκτήντιν τὸν μὲν ὄρ-
θοτομήντων (=κακοδό-
ξων). «Πάντα ὅτα
ὅ θεος ἔβαται καὶ ὁ
διά τῆς χάριτος τε-
θεωμένος ἔβαται, χω-
ρὶς τῆς κατ' οὐδίαν
ταυτό τη τοσού.

Τέλος μέν θείων δογ-
μάτων κ' τῆς περι-
ταῦτα ψιλοπονίας,
ἀληθεία κ' πρός τὰς
πατέρας συμφωνία
κ' σύμπλογία, τῆς δέ

(10) πρακτικῆς ὀρετῆς
τέλος - ἀν δέν ἔλθη-
εις τὸ κατάλληλον
τέλος, πρόξενος μειό-
νος καταδίκης χίνε-
ται. ἐτι νικεία κ. ι
ἐγκράτεια ταῖς τῷ θυμά-
τος ἐπαναστάσεις κοιμί-
ζει, τὸν δέ θυμόν καὶ
τὴν ἐπιθυμίαν μαρτίνει.

Διά τὰς νικείας - ἐγκρά-
τειας, ὁ ἔξω ἀνθρώπος
φθείρεται κ' ο ἐντὸς ἀνα-
κανίζεται. καὶ κατά^τ
τὸ πατερικὸν λόγιον, πα-
χεῖα γαστήρ, λεπτόν
νῦν οὐ τίκτει. Λοιπόν,
δι' ἐγκράτειας κ' νικεί-
ας λεπτυνομένη κ' τὸν
νῦν ἐξ ἀναίγκης λεπτύνει.

Ἐαν νικεύωμεν θυμα-
τικῶς κ' φυχικῶς ὅχι,
ποῖον τῷ ὄρερος; Αχμότης
νικεία εἴναι ή καταρό-
της ἔργων - λόγων - λο-
γισμῶν !!

Ο βού τῶν ἔργων τῆς δικαι-
ούντης διωμάκρυνόμενα,
τοῦτον αἰπομάκρυνόμε-
να τῷ θεῷ.

Τὸ κεφαλῆιον τὸ εἰ-
αγγελικὸν κηρύγματος: Με-
τανοείτε, ἡγγίκε γάρ η
βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Οὐ μόνον ἡγγίκε, ἀλλαί
κ' εν μήνι ἔβαται. .. κ'
ἐντὸς μήμων ἔβαται, εἴπεν.

ΖΗ-
ΛΙΣΤΑ-
ΜΕΝ ΤΗΝ
ΘΕΟΦΩΡΑΝ
ΠΑΤΕΡΑΝ ΤΗΝ
ΠΙΓΑΝ, ΤΗΝ Ο-
ΠΟΦΟΥΝΤΗΝ ΤΗΝ ΤΑ-
ΠΕΙΝΩΝ. ...
ΠΛΙΝΤΕΣ Ή' ΚΟΥΝ
ΤΟΝ ΓΌΧΟΝ ΤΩ
ΘΕΩ, οΩς ΠΑΝ-
ΤΕΣ ΉΠΗΚΟΥΟΝ.
ΦΙΛΗΚΟΙ ΚΙ ΦΙΛΟ-
ΘΕΑΙΚΟΙΣ ΈΒΗΝ Α-
ΠΑΝΤΕΣ, ΦΙΛΑΡΕΤΟΙ ΟΩΣ
ΔΕΠΑΝΤΕΣ... ΚΡΑΤΩ-
ΝΟΝ (εἰς τὸ θαύμα
θεραπείας παραδι-
τικοῦ τῆς καπερ-
ναϊκής) ΝΟΗΒΕΙΣ ΤΩ
ΒΗΦΑ, ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΔΙ-
ΧΕΙΝΑΝ ΤΗΣ ΑΞΙΑΡΤΙΑΣ
ΜΕΤΑΙ ΤΗΝ ΙΑΒΙΝ Ε-
ΔΗΣΙΓΕΙ ΑΝΤΩ ΒΑΦΟΡΟΥΝΑΣ
Ο ΝΟΟΣ. ΠΛΕΝΗ-
ΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΨΥΧΗΣ
ΕΙΝΑΙ ο χωριβός
ΤΩΝ ΤΗΣ ΔΠΟ ΤΩ
ΘΕΩ. Ο ΣΤΑΥΡΟΣ
ΕΙΝΑΙ Ή ΚΑΤΟΙΓΜΗΣ
ΤΗΣ ΑΞΙΑΡΤΙΑΣ.
“Ἐμοὶ ο κό-

6μος,
εγραψε,
ρωται,
λέγε Μαρ-
λος. Ο τών
κόβην φεύ-
γων, ή κατά
βαρκα πατρίς
κι ο κόβην εί-
νεκράδη, τον το
εστιν ο βαυρός.
κατά τον αποβη.
Τωλου εἶναι:
“τό βαυρώναι
την βαρκα δύν
τοι παθηματική
ταις ἐπιδημιαις».
Εἰς τόν Μαύ-
ρην εἰς τό ο-
ρακα της ψλε/
χομένης βαίου
λέγει ο Θεός:
“λύγαι τό μπόδη-
μοι τῶν ποδῶν δύ-
δη. ίμι ξεις ή
βαρκικό φρο-
νμια. Ο
πλήρως

προσδετει μεταί
το: “Ἐμοὶ κόβην εί-
νεκρωται,, το σικάριο
τη κόβην,, δημ. φμεί τ
τοι παθηματική, αν την φρεγώντων
‘έξ ιμιν. ο δ ταν τον εντού

ιμιν σινθρωτου καρλιφργώμεν, Τητάν-
τες την έντού ιμιν βανιζειαν τη
θεω, τοτε βαυρόμετα τη κόβην κι

τοι
πάθμ.
δια της
έωχτος κι
κελεύθης δέρ.
ΗΗ γίνεται
εἰς την ψυχήν
διώκει τὸς πουν-
ρὸς Αρχιγένεος, είρη-
νην χαριτώσα εἰς
την ψυχήν κι τό δώμα
οἱ ἄγροι λέγον : Πά-
θαν 68 έπιθδην
ποιήσον, γίνα μ'
ἔνδον 68 ἔργασία
εἶναι κατα θεόν
κι θοι νικήσεις
κι τα "έξω πάθη".

Τό ψυχόν Σα-
βέκ 'επι τῷ σ-
ποις ἐκρέμασθο
ὁ Κρίς αἴρο τῷ
κεραίων κι 'Αβρα-
αΐμ ἐμβιούθε
'αντι τῷ, Ιδα-
άκ, βύρβοδου
εἶναι τοῦ Σταυ-
ροῦ. Σαβέκ
έργηνεται ὁ-
φενίς.

* εἰσιν εἶναι μ'
ρίζα & σία,
θαί εἶναι κ'
οἱ κλαδοί.

ώ!
μνησθή-
ριον τῷ
Σταυροῦ !!
τῆς θεο-
πνίας λέγω,
κατα τὴν ὁ-
ποῖον τελειώ-
τερον θωρά-
κοι κι αἰρόμη-
σκει οἱ ἀνθρω-
πος τῇ αἵματι
κι τῇ αἵρε-
τῃ. Οἱ ιάκωβ
αὐτος ἔσωται μαρ-
τυρεῖ κι την Θεωρίαν
κι την θυτηρίαν λέγων:
"Εἶδον τὸν Θεόν
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον
κι ἐβώθη μὲν ψυχή μό",
Πρόσωπον θεοῦ σρώμε-
νον ἐβάν μὲν ἐνέργεια
τῆς χαρίτος εἰς τὰς ἄγι-
ας. "οταν λέγη μὲν Γραψί^μ
"Ωδεῖς ὅψεται τό πρό-
σωπον Μή ... " Αντό λέ-
γει οἱ θεοὶ διά την οὐ-
γίαν του. Οἱ 'Αβρααΐ
κι οἱ ιάκωβ εἰς
τὴν Ιωνίν

τὰς εἰχον
ἐνέργεια-
νον τῷ
Σταυροῦ
τῷ μνηστηρίον
Οἱ βασάκ κι

οἱ ιάκωβ τό τῷ
θωράκῳ μνηστη-
ρίον προσανε-
φάντησαν.
Ονειδισμός
τῷ Χριστῷ
παρα τῷ ν
αἱρρόνων
δ Σταυρός.
Τό ναί ἀκο-
λουθῶ τὸν
Χριστόν,
σημαίνει
Γιανί βούτηρα-
να μὲν τῷ
Εὐαγγέλιον,
πάθαν ἀρε-
τὴν κι εὐ-
εργείαν
καρποφο-
ροῦντες.
Τοι Χρι-
στῷ θ
Σταυρός
πρέπει
ναί γρα-
φή τῷ
δεσποτι-
κόν θνο-
μα.

· Η περιτομή του Μωβαίκου νόμος, σφραγίδας (13)
· Η κ' αυτοβολική διδασκαλία της μερι το-
μένης των πονηρών λοχισμών. Μακάρι γε
· δ Χριστός της καθαρίσει την καρδιή.
· Έγω δέ οχι μια έξι θεούς αγγελικών,
· έβωθεν έχω ναός διαβολικών.

Νηπιάδωμεν
την κακία.

ται
της νι-
κης
συρβο-
λα βα-
εταίω-
μεν...
(σύμβο-
λια τη-
στεως
κ' ασκη-
τικήν δι-
αρχήν).

Νηπιάδεια Θεοφεστος είναι, η
σελουφένη γρός μαραθμόν της
επιδυμίας, μήδους μεταποίησιν
(συν. καρπί, μήδους μεταποίησιν
ανθρώπων), μήδης εβέβην, ούχι των
τειχών μημεικακίας κι προβεντής, πρός δια-
καταρόγητα. Εργαζόμενοι
φίλοι, αρρενώμενοι, μήδας, ως δεω-
μεν, ελεμβόντες είναι αφεντι-
σίως ελεμβόντες. Την πολλαμάχη,
οηλαχία οικαρπών. Κτηματικά
χαίρε θεοτόκε, κι απρόστατης
πύρ απροστατεύεται το θεῖον
κι χορμούσα τωις φλοδέσσις κι θε-
οτοκοφίλοις.

· Αει ταπει-
νότεροι γι-
νόμενα, ούτεν
η βωτηρία..

· Έγινε ο τό θεός
γιώς, ανθρώπος,
ινα λύθη τὸν δε-
σμὸν τῆς αμαρτί-
ας, ινα δειξή
τὴν τὸν θεόν πρός
μήδας ἀγάπην. ινα
βάδος κακῶν ἐνερέ-

βαθεν. ινα μπό δειχθα γένησαι μήδην
ταπεινώθεως. ινα δειξή ἀγαθήν τὴν ή-
μῶν φύσιν παρὰ θεόν κατεστίσαν. ινα γέ-
νηται τῆς ἀναστάθεως κι τῆς αιώνιας Ιωνίς αρ-
χηγός. ινα γιώς ανθρώπου γενόμενος κι τῆς
ανηγόρητος μεταλλοθών, αίρους θεόν τῆς ανθρώπου
ποιήσει, κοινωνίας ποιήσει τῆς θείας ἀλενα σιας.

εἰνα δειχθῆ, πῶς οὐ τοῦ ἀνδρῶπος φύσις παρά
πάντα ταὶ καίνατα κατ' εἰκόνα ἔκτισθη
θεῖ ... εἰνα τιμῆθη τὴν βαΐρκαν κ'
οὐτην τὴν θυμητήν, ως μή ταὶ ὑπε-
ριφαναὶ πνεύματα προτιμήτεα
τὸ ἀνδρῶπος κ' Θεοποι -
εἶδαι διὰ
τὴν ἀ-

βαρ-

κι-

ον

κ'

την

αλα-

να-

γι-

αν.

ει

μη

εβαρ-

κων

ο λό-

γος τῷ

θεῖ,

δένται

εδείκνυτο

πατηρ

ἀλη-

θως

γιός

ο

γιός.

Οὐκ

τὸ

πνεύμα

τὸ

άλιον

ἐκπο-

ρευόμενον ἐκ τῷ πατρός.

Ο χριθώς ὑπέβη τῷ πατέρῳ

τῷ σταρτῷ, εἰς ὑπόδειγμα γέγο-

νεν οἵτινες, τοῖς διὰ παρακοῦσι ἀ-

τολλαυμένοις κ' δι' ιπακοῦσι οὐ τομένοις.

"Τὴν ἀπαρχὴν τῷ
πνεύματος ἔχουσε - λέγει
ο Πλάτων - κ. λ. π. . .".
Απαρχὴν τῷ τούτῳ λέγει τὴν
χάρην τῷ τούτῳ τούτῳ πνεύματος,
τὴν ὅποιαν ἔπιβορεν εἰς
τῷ βαπτισμῷ τοῦτον απολλα-
γήπατημάτων απολλα-
γέντες .. ἀπαρχὴ τοῦ
τοῦ (δημ. ανακαινίσις)
κ' δικαιώσις) τῶν
μελλόντων ἔκει-
νων ἀγαθῶν.
τέκνα τοῦτο ἔσμεν.
Τοῦτο οὐ ἀρχῇ
εἰς τοῦ πατέ-
ρας -

φωτός γαρ ἔχει λόγον ή διδασκαλία
τῶν θεοφόρων πατέρων. Ο διός,
εὐλόγητε τὸν ἑβδόμην ἡγέραν (Τὸν
Σάββατον) .. διότι κατέπαυε ἀπό^{τον}
τῶν τῶν ἐργῶν αὐτῷ. Καὶ παίρειν
ἔργα τῷ θεῷ, τὰ ὅποια δὲν μή
χιθενεὶς ναὶ δημιουργεῖ, οὔτε κατέ-
παυειν ποιῶν. Διὰ τὰς κατα-
παύσεις τῆς - ἑβδόμης,
διδάσκει μήτρας

ναὶ τιτιώμεν ναὶ εἰσελθειν
εἰς ἕκεινην τὴν καταπαύσιν,
ἢ ὅποια εἴναι ή κατα' ώραν
κήπων θεωρία κ' διὰ τούτης πρός
θεούς αἴνοδος. Οἱ Δωδεκάτεκτοι: Ερ-
χα αὐτῷ, αἰδίθεια κ' κρίσις. "Ερ-
γου δε τοῦ ἀναρχοντοῦ γνῶντις τῶν οὐ τῶν
κ' οὐ πρόγνωντις αὐτῶν πάτερ γηνών,
ταῖς ὅποιας αἰδίθεια λέγομεν. "Ερχον-
τοῦ ἀναρχοντοῦ κ' ἀπανθροποιοῦ κρίσις

κ' η προνοίᾳ τῷ θεῷ. Οἱ τὴν αἰγαλίν
μερίδα (ὧς η Μαρία η αδελφή Μαΐρας) ἐκλέγεται
τὸν μητρὸν τοῦ θεοῦ ἔχων, αἰποδιώκουν πάντα λογι-
θήκου ἐργαλεῖ, τὸν δὲ
τίγων ἔργον ἔχει
ληίθειαν κ' τὴν
ψυχὴν τοῦ. Οὕτως
πάσας σώχας εἰς βούλας

πανταν, θεοπτίαν, αἰχλούμενος.

. Θεος προεώρα
τὴν πνῶσιν τοῦ
τον θράση την τοῦ τοῦ
πινθρώπου τοῦ ἔγινε μέτην εἰς τοῦ
δεν τοῦ καρπούς κ'
πινθρώπου τοῦ τοῦ

Ο παντοχοῖς οὐ τοις
δαιμονίοις. τοῦ εί-
ναι δαιμόνιον τοῦ εί-
ναι τοῦ θεοῦ εἰς τὴν
διαίτην τοῦ θεοῦ
καταπαύσιν, τοῦ εί-
ναι τοῦ θεοῦ τοῦ εί-
ναι τοῦ θεοῦ τοῦ εί-
ναι τοῦ θεοῦ τοῦ εί-

διά
γησε τοῦ εί-
ναι τοῦ θεοῦ τοῦ εί-

παρεσκ

τότο

τοῦ εί-
ναι τοῦ θεοῦ τοῦ εί-

κατα-

πανταν, τοῦ εί-

τοῦ εί-

πανταν,

τοῦ εί-

πανταν,

τοῦ εί-

πανταν,

τοῦ εί-

καθαρῶς δέ ἐρανη κ. ἐτελέσθη τῷ πάντα, τῷ
θωματῶς αὐτοκληθέντος πρὸς ἀφοδαρβίαν, κατὰ
τὴν ὄγδοην δια' τῆς Αναγνώσης Τ. 8. Διοί τέρτο
κ. κυριακή ὀνομάζεται (Η ὄγδοη εἶναι
τελείων τῆς ἔθδομης. (τοῦτο μνησικῶς ε-
χανέρων τῇ ξόρτῃ οἰωνίατου ἐπειδεὶς κ. ξόρτη τῶν
βαπτίσμων τῆς Πατριαρχίκης), λοιπόν, οὐ εἴθδομη
τιμία, ὡς εἰσάγουσα εἰς τὸν ὄγδοον.

Οἱ αὐτίστατοι τοῦ κυρίου, τῆς αὐτόρωπίνης αρύθεως
αὐτίστατοι (ανανεώσις - αὐτίστωσις κ. αὐτοπάθειας κ. πρὸς
τὴν αἰλίνατον ἐπανέχεντος). Όπως τὸν Αδαίρη
πρώτη τῶν ἄλλων εἶδε καὶ γυνὴ Εὔα, οὕτω καὶ τὸν
Ἀναβατίντα (ὡς μὲν δίκαιον) πρώτη μὲν θεοτόκος
εἶδε καὶ οἴκουντες καὶ ἅγιον τῶν αὐτοῦ ποδῶν
Τ. 8, ὃν καὶ οἱ εὐαγγελιστές δέντι λέγουν αὐτόν φα-
νερώς, μηδὲ δεῖχνοντες τὸν μητέρα ναὶ ἔχουν οὐ-
μετρώντα, διαίται μηδὲ δοθῆσθαι αὐτορρήτη γονοφίας εἰς τὰς
γαπιθέας. Η „ἄλλη Μαρία“, οὐ „μητέρα τοκεώς
καὶ τωντή“, εἶναι οὐ αὐτή (= οὐ θεοτόκος)
Κατὰ τὸς εὐαγγελιστῶν: „Μιαν τῶν Σαββα-
τῶν, εἶναι οὐ κυριακή. Αἱ μυροφόροι οὐο-
λαῖ οἵτινες καὶ διοκτήτες φορέσσι μῆλον εἰς
τὸν Τάφον, οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Η
Μαγδαληνή μοναχεῖται τῶν ἄλλων μυροφόρων
πάγιν μῆλον εἰς τὸ Μνήμα καὶ παρέμεινε ἐπὶ πλέον.
Πρώτη γάντων μὲν θεοτόκος μῆλον εἰς τὸν Τάφον,
οὐ ἀρχιερ. Γαβριήλ ἀπεκύριε τὸν Λίθον ἐκ τῷ μη-
μάτων ... Βειθρίδος δέ ἐγένετο μέγας ... σιαὶ τὸν θεοτόκον
πρώτην οἵνοιξε ὁ Τάφος. Δι' αὐτήν καὶ δι' αὐτής
πάντα ανοίγονται ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ γῇ..
Οὐ αρχ. Γαβριήλ εἶπε: „Μη ρόθεισθε, οὐδεούντων
ἐθαυμαριθμούς μετεῖτε, ηγερθίτε.. καὶ πο..“

Η Μαγδαληνή Μαρία δέντι μῆτρα μητέρα τῶν Θε-
οτόκων οἵτινες εὐρανοῦ καὶ αὐτίστητες γίνεταιν οἱ Αναβατίνται
τοῦ γεράρεος θαύματα. Ιωακείνης: οὗτοι ἐτρέψθε καὶ εἴπε-
ρες οἱ γέροντες καὶ θαύματα οὗτοι μητέρας τῶν λαύρων

Έκ τοῦ βυθίσιου κ' οὐκ οἴδαμεν ποῦ ε-
θηκεν αὐτὸν». «Αν τὸν εἰχεῖδνον κ' προ-
βεκυνθεῖ δεῖν δοι ἔλεγε ταῖς σύνωτέρω..
Ἐγέλλυτες Πείρας κ' Αιώνυμος τρε-
χοντες εἰς τὸν Ταῖρον, ἥγετε καὶ
Μαργαρίτην κ' ἔμπινε Κλασσόδα.

Οἱ ἄγγελοι ρανέντες ἡρώτην δαν
τὶ κλαίεις; Ἐξείνη πάλιν ἦσ-
επὶ νεκρῷ αἴποντοι... Ιδούσα τὸν
ιμβοῦν, προβρύσαντες αὐτὴν κ'
Θεόδουβα να αἴσπαχετῷ τὰς τρ-
οδας Ταυ, ἥχουντε τοῦ: «Μη μου
ἄποτον,, . . Εἰς σῆμα αὐτῶν

κατανοθήνει θειστανόν οὐ
εἴπει. Μαργαρίτος λέγει, τοι
οἱ Μυροφόροι εἰς ἐκράτην δαν
τὰς πόδας καποδιτηκαν
αὐτὰς (τὸν γραν
εἰρωνεψίην εἰς

Θεοτόκον κ' ταῖς
αὐτοὺς γυναικες, εἰς μόνην τὴν θεο-
κού ἐπέτρεψεν οἱ κουρπικοὶ τούς αἰγαίους
πόδας Τα) κοινοποιεῖσαν τὴν
προβοκυνθίν διαίνειν μη προβοΐλλη
τὴν θεοτόκον μησιτραρα τῆς
Α ναντάσσεις τὴν αἰώνα
εἶναι: αὕτη
θεοφίλης.

. Εἰς τὸν προβοκαρον
ηγωνι τὴν συζοφίενναν
τανοια καθεισιος
το καιρος ευνεστατη-
νος - λέγει ο α-
ποδοσος,
δημ.

ο' βίος θραύσις, ο'
Ιενατος ἐγγύς,
φθαρτός ο' κούρτιος ο'
προδόκαιρος, σεις μένων
οι οἰκισμοίς. Φυγώμεν
ταὶ ψυχοθλαβῆ τῷ
ταρόντως βίᾳ.

Φυγώμεν ταὶ τῆς αἰπε-
νατος κι κακίας ἔργα
ταὶ σποδία μηδέ μόνον
πραττόμενα, ἀλλά κι
μόνον αἴγαπώμενα
κι μελετώμενα κατά
υγή, οἵξιν ποιεῖ τὸν
ἄνθρωπον τῆς φύσιας
αἴποβροφής.

...Τῶν δαρκικῶν λο-
γισμῶν πονοβαρένων
εἰς τὰν φυγὴν μᾶς,
η' χάρις τοῦ Ἡγ. Πνεύ-
ματος εἰρήνευει μήτις
. Η γενῆς ὑπῆρχε αἴρ-
ραθῶν ἐπειν τὰν μηδ-
λόντων αἴγαπεων, δεχό-
μενη τουτῶν η' φυ-
γῆ γίνεται πνευ-
ματική κι τῆς ιδιαίς
ωντηρίαν λαμβάνει
πληροφορίαν. Πάντες
οι κληρονόμοι, τῆς αἰ-
ωνίου Ιωάννης, μήκονται
την Ιωάννην τοῦ χρι-
στοῦ. Ταῦτης τῆς φι-
μίδεως ἀρχή εἶναι τῷ
βαῖπτικα (τῶν τῆς

(18) ταφῆς κι αὐτοῦ τοῖς εἰς
Τα), μεβότης ο' κατ'
οἰρεγμένος - εὐαγγελι-
κηὶ πολιτείαι, τέλος η'
νίκη τῶν πάδιν προξε-
νάσα τὰν ακίνιον Χαρον.

Μεταὶ τῶν Ἀναίγαστρῶν
Τα ρωνεῖς εἰς αἴποβροφής
ἔφραγε ἵχθυος δητοῦ
μέρος κι κηρίου μελιθ-
ρῶν. Οὐδὲ δεόμενος τρο-
φῆς, ἀλλὰ διὰ ναι πιετο-
ποιήσῃ τὴν οἰκείαν οὐ-
ναίγαστρον. Ἀνάγως τὴν
τροφήν, οὐ καταὶ τῶν Ιην-
αῶν δικιάσαν φύσιν, αἴ-
χα καταὶ θείαν ἐνέργει-
αν (ὡς τὸ πῦρ ἀνε-
λίκει τὸν κηρόν)

· Ερανετο εἰς τὰς ἀνο-
μίας οἰραῖς οὐ κα-
ταλύει τὸ Σαΐθατον. Αὐ-
τοῖς δέ εἶπεν, οὐκ ἂλλον
καταλύει τὸν νόμον, αἴ-
λα' μημρύνει. Πώς; Καὶ
πορχόμενος οὐδὲ δοῖ διάβη
το' Ἡγ. Πνεύματα εἰς τὰς
τηρεύοντας τὰς ἐντολούς

.. κι πάντας τὰς μήτερας
εἰς τὰς φριγοθές αἴρο-
γμητένα Σαΐθατα ε-
ποιώντες κι οὐτας οὐδὲ
κατέλυντεν, ἀλλὰ ἀνεπληρώ-
μεν!

Ποιητικέν
τὰς μήτερας τῆς Ιωάννης
μᾶς Σαΐθατα, διὰ τὰς

19) ἀπράξιας τῶν κακῶν κ' οἷμοδογίας Πιστεως. Φυλαί ττωμένην δι' ἀγαῖην ἀδιάχντον τὴν ἐνότητα πρὸς ἄλληλας .. Τὴν καρδίαν ὅντα πρὸς τὸν Θεὸν ἔχοντες, θλέποντες τὸν μέγα θεόντα, τὴν οἰκετέραν φύσιν, ἀντὶ γὰρ συνδιαισθεντοῦ Ιησοῦ πορείαν τοῦτον.

Τὰν τὸν ἔχον ἀρχὴν κ' τροπὴν ψευδίζεται. Η λογική μόνη φύσις τὸν αὐτε-

ἔχει, ζεθελεῖτον ἔχει τὴν ἐπὶ τὸν Χειροπέδην τὸν

τὸν κρείττον τροπὴν. Οἱ ἀγ-

γελοι, χορεύουσιν ἐν χαρᾷ περὶ

τὸν πρῶτον φῶς, πρὸς αὖ τὸν

θλέποντες ἀει, τὴν μη-

γήν τῆς φωτὸς κα-

τωτέρας αγ-

γέλης τὴν

φωτοποιού

χαίρειν διαπέ-

μποντες, αὕτη διακονοι φωτός.

Οἱ ἀνθρώποι ποιῶσι μη-

αὐτῷ -

υπεροι πρὸς τὸ

κακοῦ, μετ' ἐλέος, μὲν παρατε-

θεῖ παιδείᾳ ἐξ ἀρχῆς ἐδόθη..

αὖ καὶ κατεδικάσθησαν εἰς θάνα-

τον, αὐταὶ ἔγκεφε μετανοίας προ-

θεσθίαν τὸν πολυετή χρόνον

τοῦ ἐζήνε οὐδείς μετά

τὴν παρατομὴν καὶ τὸν

χρόνον τὸν οὐποίον

ἐκαβεῖς διαβίσ-

μεν. Τοῦτα μὲν

ταῦτα, με-

τανοίας

εἴτε καὶ -

ρός.

οὐκ εὔη-

ρέβητε με-

τετέτεθη, βα-

οφής ἀπόδειξις

τῆς συμπαθείας τῷ

θεῷ πρὸς οὐκαίς. Δια-

τοῖς σύμμαχοῖς δικαιῶς

παγκόσμιον κατακλυσμόν

ὑπέβητεν.. τὸν δικοῖον Νῦν

διέβωθε, ρίζαν δωτέραν τῷ μ-

μετέρῃ γένεται ἐποιήθε.. ὃν οὐ-

λανθραπία θεῖα, νικῶντα τοῖς α-

μοργίας οὐκαίς! Ταὶ ἐναντίαι

εἴτι, τῶν ἐναντίων (συναίρεων) ιαΐσα-

ται.. Συλλ. ἐδανατωμένη μετ' τῶν συμ-

θουλήν διαβόλο, δια της αγράφης του αγαλμού θε-
τεί ουρθήγης Τιοποιούμενα... Ἐνώ οἱ δό- 20
γος μήνων ναι ναι, εἴτε οὐ.. Τι δικαινεῖσθαι
πλανιασθείσ; Τοι λεχόμενον αἴποι ἔμοις ναι οὐδὲ
ναι ἔχει ἀπό τῶν πραγμάτων την δικιονομίαν.
κατ' αὐτὸν τῶν προτίθενται τοῦτον θάνατον ναι ναι κ'
το οὐ οὐ. Ταὶ λεχόμενα κ' προτίθενται
ναι αἴποι ἔμοις νάναι αχμῆνι, δικαια κ'
άγνα.. Βασιλείαν απόλεμον ἐλπιζοφεν φέντε δέν
οὐδείς οὐχ ἡπαρχει ἐπίγεις κ' θίους εἰγων πρωΐ
ἄλλην οὐχ εὐρίσκομεν, παραί μονον ἀλλα κ' μέσον
ἐν γρανοῖς. Έντον τοῦτο πολλό - της οὔτερας κ'
μεν, πρός αὐτοὺς πρέξωμεν δια της εὐπέραν (σ-
της οἵδους τῶν εὐστόλων κυρίων τη
ἐλπίδι χαιρούτες κ' τῷ θλίψει
υπομένούτες.. Μη προκρίνω
μεν τοῦ φωτὸς τῷ θάνατος. την δυντελείαν τῆ
... Τιμέν κ' αἰγαλούμενο- αινώνος, μετά τῶν θω-
μεν κ' αναβτήνομενα μάτων αἱ τῶν οἱ δικαι-
πάντων. ...Τά έω. οι ἔβονται φωτὸς κλη-
πταντας.

Δινά εὐαγγέλια δέν
εἶναι σῆλα εὐθίνα.
(εὐθίνα λεγονται ταί
καται την έω = ζόρ -
Ιρον, τετελεγεθή-
να. Μεταί
την Αναβρά-

τιν εἰκρανί-
σεις τῷ Χρι-
στῷ (τοις
οποίες
τοι έω.

Διναί

εν.

σταθησις Τοι, αἰγαρχή τῶν κεκοινωνε-
νων ἐγένετο. Η Αναβράτης ἐν
συνήγονι κ' ὄρθρου λόγον ἔχει πρός
την ανεβάτερον οὔτερα της Βασιλείας.
Δια τοῦτο τὸν λόγον εὐθίνα καὶ
ορθρινοί εἶναι πάντοι τοι εὐαγγέλια της
επιφάνειαν τοῦ Κυρίου εἰς αποστόλους εἰς λίμνην
Γενιδαρές .. οἱ Περιόροις ἐμβύθησαν τὸν ἐπενδύτην τον
κολυμβηταντας 200 πηχεῖσις ἐγράμμεις ήτο την ξη-

γέλια
τεριγρά-
φουν πρωΐ
εἰγων πρωΐ
της οὔτερας κ'
προς εὐπέραν (σ-
της οὔτερας έκεινη)
μεταί τοις οἴσι
μαστούς.) . Μεταί
την δυντελείαν τῆ
αινώνος, μετά τῶν θω-
μάτων αἱ τῶν οἱ δικαι-
πάντων οι ἔβονται φωτὸς κλη-
πταντας.

ρονδήνοι κ' οὐδοί της δυ-
της οὔτερα (Ανεβάτερος
τοτε οὔτερα έκεινη).
οὐδέ αἰρχήν. Η μᾶς ἐκείνη
σε νύξ ἔμμαρτος κ' Ιανα-
τος .. ἀλλ' οἱ θεοὶ γενότενος
ἀνθρώπος ἔβωνε μήμος. Η ἀνά-

σταθησις Τοι, αἰγαρχή τῶν κεκοινωνε-
νων ἐγένετο. Η Αναβράτης ἐν

συνήγονι κ' ὄρθρου λόγον ἔχει πρός

την ανεβάτερον οὔτερα της Βασιλείας.

Δια τοῦτο τὸν λόγον εὐθίνα καὶ

ορθρινοί εἶναι πάντοι τοι εὐαγγέλια της

επιφάνειαν τοῦ Κυρίου εἰς αποστόλους εἰς λίμνην
Γενιδαρές .. οἱ Περιόροις ἐμβύθησαν τὸν ἐπενδύτην τον
κολυμβηταντας 200 πηχεῖσις ἐγράμμεις ήτο την ξη-

(21) πάντα κ' ἔλευσαν κ' τὰν ἄλλων μανιών εἶδον αὐτούς τοὺς πυρός (ὅπου τὸ θεῖον ἐφίνετο). Αὐτούς τοὺς τίνες τοῦ πυρός (ὅπου τὸ θεῖον ἐφίνετο) . . αἴτται πῶς οἱ πύρας ἦτο εἴ τι τὰν αἰνθρόκην πυρός; Δέν λέγει ἀνθρακιά αἰνθιτέννυ, αἴτται κειμένην, τὸ δόποντος ἦτο δέρμα τη (ὡς τραχεῖσικανδήσ κοινῶς λευκόμενον) τὸ δόπον αὐτῆς προπέτης Της ἐχρηματοποιούνταν οἱ σόδαι πόροι. Βλέπουσα οἱ ἀπόστολοι οὕτων κ' ἄρτον . . τάχα δοῦσαν ἐκ τοῦ ὅντων παρευρεθῆναν θεοῖς αὐτοῖς τοῦ Κυρίου.

Ἐχαίρει οἱ απόστολοι τὴν Πτευτικότην, ἐτέραις γλωσσαῖς, περέεται διαχέκτοις, πρὸς τὸν ἐκ παντὸς φύσεως γυνελόντας, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς λόγον . . Οὐ γραφικὸς καλλιθεαὶ περγανοί εἴης γραφέως, τὰς ἐνεργειας πάντας, αἴτται οὐ τὰς στριας μετέχων τῷ γράφοντας κ' ἔκεινα χαράττει-γραφεῖ οὐτελει οὐ γραφεῖς. Πνευματικὸν θέρος εἶναι οὐτελει οὐτελει οὐ γραφεῖς. Θεριστὰς τοῦ ή ἀπό αποβατῶν εἰς πόλιν μεταβαθεῖς. Θεριστὰς τοῦ πνευματικὸν θέρος, τούς αποβατῶντας κ' διαδόχας αὐτῶν κ' διδασκαλίους τὰς ενεργειας λέγομεν. ΖΙΓΑΝΙΑ

Εἶναι οἱ νεοί τῷ πονηρῷ. καίρος τῷ θεριστῷ εἶναι οὐτελεια τῷ αιώνιος τῷ τε.

Τὰς ἀγγελικὰς δυνάμεις πάντων (= φρεατί) ἔν τῇ χειρὶ τῷ Χριστῷ, οὐ Βαπτιστὸς μνόματε.

Οἱ αἴγαροι εἶναι ἔμμυροι εικόνες ἀρετῶν, φιλία θεοντας διδασκοντας τοι ψυχωφέλικοι. Προκειται τὰς μετανοίας, ή ἐπίγνωσις τῶν οἰκείων πτωτισμάτων (Ηγετώντων έλκει τὸν ἔλεον κ' διοι ξαρροεύεταις κ' αὐτοψημένιας τελεσιαν ἀρετών λαμβάνει).

‘Ο παράγοντας τῆς κατερνούτη (κατὰ Μαρθαῖον) εἶναι ἡ ψυχὴ ἐκδίζει, ὅταν λαθῇ λογίσμον ἐπι- στροφής, ὅδηγεῖ του πρὸς κύριον μόνο τελεούτων: τῆς οἰκείας καταρχῆσεως, τῆς ἐξομολογή- σεως τῶν αἵμαρτῶν, τῆς ὑποβούτησεως ὥπο- χας τῶν κακῶν καὶ τέλος τῆς δεκαδευτικῆς πρὸς Θεόν. Η χαρίς τοῦ βαπτισμοῦ - τω- τος διὰ τὴν οὐρανοθρησκίαν τοῦ θεοῦ πα- νᾶς οὐκ φαίνεται ἀκόμη καὶ μετὰ τοῦ βαπτισμοῦ δι- τῶν ἀμαρτώνων.. ἡ ψυχὴα καὶ καίδαρος μετανοίαν, τῆς τῆς ψυχῆς οὐ παραμένει.. αἰλλά κατα- διὰ τοῦτο σινάγκη μετανοίας, οὐα δικῆς ἀπόφα- ἀκύρωτην μετατίκτυ (σημεῖος της προ- πράξεως) : «δούρει, τέκνον».. φην καὶ Ιανατον. Λαθόντες δυσχώριον εἰς χωρὸν διαβάτης μετανοίαν οὐρανῶν.. Σ χριστὸς μετα- οὐδὲν τις γίνεται, η λα- νοῖαν κηρύττων καὶ βασιλείαν οὐρανῶν.. πη αὐτῇ εἶναι τὸ πνεύμα- τικὸν τέλος τῷ οὐρανῷ θη- .. καὶ μακάριος τοῦ λατόφρενος οὐρανῶν.. λατόφρενος οὐρανῶν.. πενθεῖται. Αἱ λυπη- θευτέρ. κεφ. 32). Τέτο ιώμενος τῷ στερούμενοι εἴτεν μὲν κατὰ Θεόν τῆς αὐτοπροσώπου ἀμ- βωτήριος λύπη, τὸν λίας πρὸς θεόν, τῆς μετά- ξεωτὸν μας ναὶ τὸν ἄγγελον δυνατίκιας καὶ κατηγορούμενος αἰσθητού λύπης. Ο βούλησι την στερμον τοιτην δεν είναι τοις μερισος των πιθανων.. Τεν- οχι τοις αἰλ. τοις. Οι διδύμην οἵας αὐτός. Διὰ τὸν πα- νιενίτες ράκοντι ἐνεδύθηκεν δερματίνος χιτώ- μετε - νας δημιούρον τοις καὶ δυνατον δι- νόη- μα, καταδικασθείτες εἰς θίου πολυθύμοφορον. δαν. Τοιαντος ψυχῆς ἔναν μὲν τοῦ θεοῦ ἐγκατά- ο λειψις. Ο Αδαίρη παρικουρε θεού.. Τημεῖς ἔχομεν την ἐντολήν: ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ .. Μη' μακρύνωμεν οἵας αὐτός ἀπ' τὴν ΜΕΤΑΝΟΙΑ, διὰ τῶν πονηρῶν ἔργων οἵαν. Πτωχός τοις πινενίται εἶναι σ' ἔχων Ταπείνωσι. Διὰ τῶν οἰκετῶν πειραθμῶν μάνον, οὐ τελειούται σ' αἰνίδη- πος, αἰλλά σινάγκη καὶ τῶν ἐκτετίων δηλ. οὐρανού,

δικαιούντι, σίγαπη πρός θευ κι αγλαγάς .. κ.τι 23

.. Η ναύκαρε ο ιηδός τους μαζικούς νοι εισέβαλλεν
εἰς τὸ προῖον, διὰ νοὶ φύλαξσαν αἴτεναντι.. Γηρά-
μεν τῶν κοθύκικιν Θάλασσα τῶν Ιατρών κι
τῶν πειραθρῶν, ὥστε « προσήγει εἰς τὸ
πέραν » δημ. νίκην κατά πάντων, κοθύκι,
διαφόρων. Άρραν τόπο οὐκ ιδεύο-
μεν χωρὶς χριστό. Τοῦ προϊ-
ον (λέγει τοῦ Εὐαγγελίου) ήν εἰς
τῷ μέσον τῆς Τιθέριδος ήττων
βασανιστόμενον μήτρ
τῶν κυ-
μάτων
Σίδην ήτο οὐ-
ναντίος ο ἀνεμός
(δημ. οἱ αργόπτερα
ἐπειδόντες διωγνοί Νέρωνος
διοργυναντί, Δεκίς ..). Εναντίος
ἀνεμός εἶναι τοῦ πνεύματος τῆς
πονηρίας .. ο διάθολος..
Τε τελέτη ψυχατή νυκτός,
ηλίθιος ο ιηδός πρός-
της αποθρά-
γξεις

περιπλαγῶν
ἐπὶ διαχωρίσσεις..
Εἰς τὴν μέρη διατροφῶν
τῶν διαρκειῶν τῆς νύ-
κτος οἱ νυκτοφύ-
λακτῶντες. . . Επι-
χρέπει ο χριστός νοὶ
ταχαίπαρηδούν ἀν'
τὰς κύματα, ὥστε νοὶ
χυμάσθι αὐτὸς εἰς
τὸν ποτοκονήν. Συγχω-
ρεῖ αὐτὸς ναὶ ροθι-
θῶν, νορίτοντες τὸν
ιηδόν ψούντας φα,
ώστε νοὶ γιγνόμενοι

τῷ μέσῳ
τρισπειδίαν
Τρ. λέγει
οὐ κύριος, μη
ροθεῖσθε, ἔχω εἰ-
μι ο Ἰησοῦς ἀεὶ ὧν,
καὶ ἐν ἑσχάτῳ ἀνθεποντος
ἔγνα δι' αὐτῶν τοῦ πάντα δι-
νοίμενος). Τεταρτή φυ-
λακτή νυκτός δημ. μετα τὸν
φυσικὸν νόμον, μεταὶ τοῦ
γραπτὸν νόμον, μεταὶ τοῦ
πρωτην τῷ κυρίῳ παρά-
βολαν, ο τῆς δωματίας πα-
ρενθίας καιρός οὐσίκου-
δικόμ.. (ταχὺς οινολογῶν
τῇ τεταρτῇ φυλακῇ νυ-
κτός) ... Όταν ἀνέβη-
θεν ο ιηδός κι ο Πτέρρος
εἰς τὸ προῖον, ἐκόπαθεν ο
ἄνεμος κι ἔφελαν εἰς τὸν
Ξηρόν (δημ. διηθόδον τῆς
θαλασσίας θύραντιν).

· τή πρός θεόν σύχατη,
ρίζα κ' ὀρχή πάθη
ἀρετῆς ἐστιν. --

φιλόκοσμος δ' φιλο-
σύμμαχος.. οὐ γα-
γέσθητος εἰν ο-
μονοιᾳ συνδιήμενοι τῇ
πρὸς ἄλληλας φίρμνῃ,
ἀπεχθέμενοι τῇς κατ'
ἀγγείλων μαντας.. Τῶν
κατὰ τὴν χεῖνιν πο-
νηρῶν παθῶν, οὐχ οὐ-
τοφύι αἰσθαντος ἄλλην οὐ-
μετρία (=τρυφή).. ταῦ-
τα ἔντι γαβτριμαρ-
γίαι, λαϊμαργίαι ταῦ-
ται ἔτι μάτιν πορνεῖς
αἴκολασίες κ.λ.π.

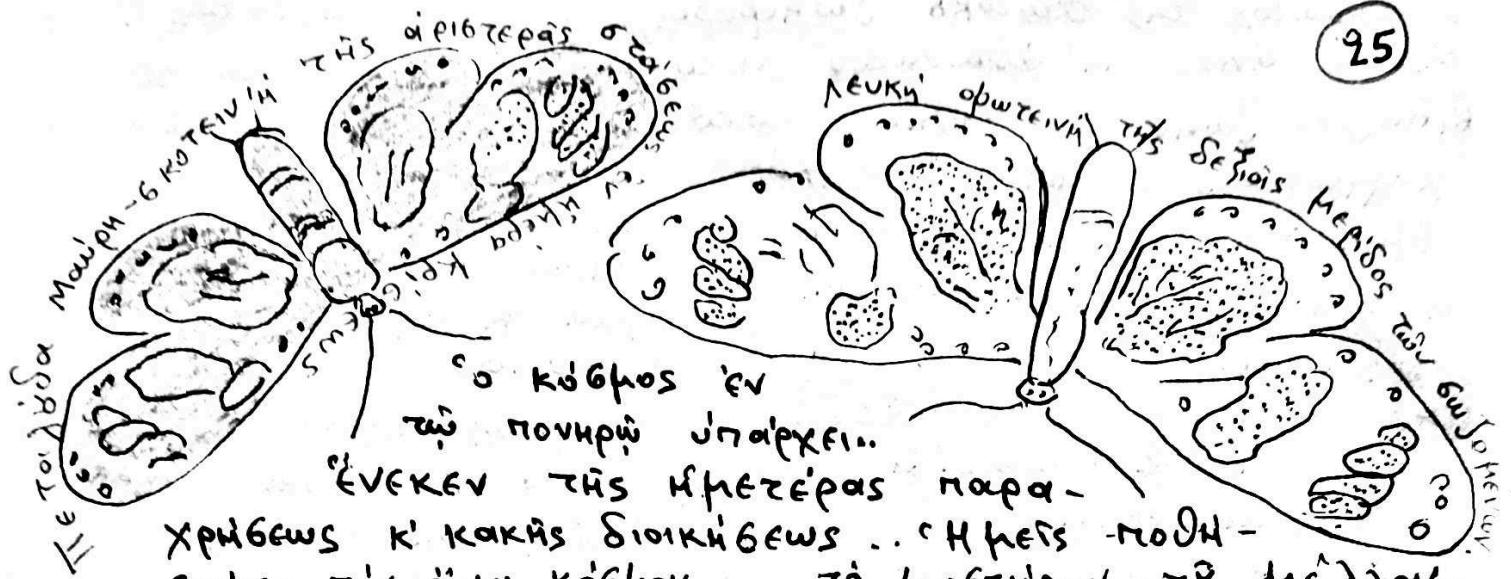
· Η φιλόβωματος ψυχή
εἶναι αἰχθαλήγητη εἰς
τὰν φιλαργυρίαν, πλε-
ονεξίαν..
· Ἐντι κ' ἀνεκ δυματι-
κῶν αἰσθητῶν, ἐνδο-
θεν αἰσθητῶν (= φρενο-
τοια) ὑπου νόμοντος καὶ
πάθη ψύσονται (οἵμηις
ἀγρίστονεια ..)

(γυναικῶν κ' ήτταί
πάθη δυνιστήμενα εἰς
οἰσθητῶν κ' φρενο-
τοιας (= αἰνθρωπαρθ-
ηκεια, κωνοδοξία καὶ
περιθρανία)

· Η ἐκ θεοῦ νόμον
ψυχᾶς, κανονική ἐντι-

24

κ' αἰσθητής οὐχι-
ρις ὁδύνη. Ο κο-
σμος οὐτος μηδενί πάθο-
ντι φείρει μαζί κ'
την ὁδύνην. Εἰς δὲ
κοσμος αἴγαλος εἰς αἰνα-
ριθμίτας θηρεύον μερι-
ζεται, τῶν στροτών οἱ
καθεύνοις οὔτους αἰγάλον
ἔχει κ' ποθεὶν ναὶ ἐξα-
γαγεῖ. Ταῦτα
καταὶ νοῦν θεαστα-
λαΐζεις κ' οὐδοντας δι-
μεριστας μεριζομένης
ἔστιν καίποιος δικτικός
οὔτης γίνει, τοὺς ἄλ-
λας δέν θράπτει. Ταῦ
εὐθείαν ἔκαστος ἔχει
ἐλακτηρον, τὸν ηλικίου
οὐ θραπτεῖ, μαλλόν δε
αἴρεται. Τοῦ διῆ-
ματος ταῦν οὐδοντας αἴπο-
θείχεται, την δέ οδύνην
αἰτοβρέφεται. Ταῦ
καθ' οὐδονταν κ' οδύνην
πονηρῶν παθῶν, οὐταρ-
χους καίποια (οὐτε
ανάδυνα οὐτε ἐνθύνα)
αἴγαλα μικταντος τοῦ
γένειν, οὐσιος: εἰρωνεία
κολακεια, δαλασ, οποκριτισ.
Βλέπετε τὴν ηλικίαν
κ' αἰσθήτην τῷ κόσμῳ;
ποθεὶς κοικοῖ οὐ μηδε-
περιθωλλειν; κ' χωρίζειν
οὐμέσ τῷ θέρετον ..

ο κόσμος ἐν
τῷ πονηρῷ ὑπαίρχει...

ἘΝΕΚΕΝ τῆς μίμετέρας παρ-

χριβεώς κ' ικάκης διοικήσεως .. Ἅμεσος πολι-
σικέν τὸν σῖνων κόσμον τὸ μυστήριον τῷ μὲλχον-
τος αἰῶνος, . Ταυταχοῦ οὐ θεός κι οὐ βασιλεία Τύ-
φανερουμένη διὰ τοῦ Ἀγ. Πινεύματος εἰς τοὺς πα-
ρακενούντας μεταὶ τοῦ κυρίου (πυροῦντες τὰς ἐντο-
χὰς κ' ὅμοιοις ταῖς Τίγρεως), ὁ Μωϋσῆς σύμιλῶν
θεῷ ἐδοξάσθη τῷ πρόσωπον τῷ, Ἐπαθε. ^{ταῦτα}
τὴν μεταφόρωσιν, οὐκ ἐνίργητε. ὁ Χρι- ^{τὸς} καὶ νόμο-
ς τὸς οἰκοδενεὶς εἶχε τὴν λαϊπρότητα ἔκει-^{τελεῖται} θεοῖς,
νῦν, γῆπας δὲν εἶχε ἀνάγκη προβεύχης, καὶ τοῖς θεοῖς, ἀ-
θεῖς φωτὶ λαϊπρυνούμενος τὸ βάθος. ^{τελεῖται} θεοῖς, ἀ-

Ο προφ. Η βασίας περὶ τῷ Εὐαγ- ^{τελεῖται} τελεῖται θεοῖς
γελίας προφητεύεται χράψει: "Ἄδ-δὸς προηγόρευνον θέ-
γον συντετυμένον. διώσεις τοῦ λαϊπά Τύ, ἔχεντο
κύριος ἐπὶ τῆς γῆς" δηλ. ^{τελεῖται} οὐλαί διὰ τὴν μὲλ-
κυρία ὄλιγα λόγια πού ^{τελεῖται} λαϊπά τοῦ κυρίου παρ-
έχεται ^{τελεῖται} αἴσιόλογα ^{τελεῖται} διόν συνεχωρεῖτο. Ταὶ
ματα. Ταίνται ^{τελεῖται} τρόπος ἀόρατα κ. σόρατα πανταὶ διὰ
γέκεντα τὰ πρότοια τῶν ἄνδρων ἐποίησεν οὐ θεός.

Τῆς ἐπιδημίας ^{τελεῖται} ἐπειτα ἐβαρκώδη διὰ μῆτρας κινύ-
μιας τῶν ^{τελεῖται} μενος οὐτός φιλοανθρωπίαν, ἀγράπην
κυρίος ^{τελεῖται} κι ἐλέος. Διηλούν ^{τελεῖται} τῷ τῆς
ἐλενθρούντων καλούν (προς τὰς πτωχάς κ.

λ.π. καὶ δωμέρον μακροδυνήσια κ. συμπά-
θεια πρὸς τὰς πτωσίουντας. Μακαρίοι οἱ εὐρι-
ζαΐδοτοι οὖν ἐκ θεοῦ θοι ἐλενθρόν.

· Ο δίναρος της θεοτόκης Τωνιφόρος, εἰς οὐράνιους καὶ ἀθανάτους μετα-
βιβάζειν Τιμήν. · Η βικήμη ταύτη
χαρισμένης ἐορτή καὶ παρκό-
θηιος παινήχυρις. Παρέβητι
καὶ βαβιλόνια (= θεοτόκος) ἐκ
δεξιῶν του - (Ψαλτ. 44). · Ορά-
τε τὴν διαφοράν των θρι-
ων; · Ταῖς Σεραφεῖς μι-
· ι' ὅταν ταῖς κυκλῶ .. πε-
ριτζ ταῖς θρόνον τῷ θεοῦ.
· Η θεοτόκος δεξιὰ τῷ
θεοῦ. · Οπότε καὶ ηταῖ:
οἱ βαβιλόνες, ἔκει σὸν
θρόνος ι' ὅταν ταῖ.

· Ε! φίδιον κατι ἀλλήλων.
· ἔχοντες .. λοιδορήσατες.
· αἴλληγας .. καταλαγχν-
τες αἴλληλων .. πᾶν εἶδος
αἴμαρτας ἐργάζομενοι.

· Ο πρότιος της παραθύρης ὑπάγγε-
γίας, ἦκτης τό: «Ἄφρον, ταῦτα τὰν
νῦκτα ἀποιτοῦντι τὰν ψυχὴν τοῦ»
· Η ἀπόρρατης τοῦ θεοῦ εἶναι καὶ δι' αἴματα:
· οὕτως οἱ θυμωρίων ἔσωτα καὶ μή
εἰς θεοῦ πλονταῖν». · Ο πρότιος ἔκει-
νος δὲν ἐγράψατο εἰς ἄδικιῶν, αἵλλαι
δὲν ἐγράψατο εἰς θεοῦ διὰ τῆς ἑ-
λευθερώντων, αἵτιος θωάτος γεω-
μενος .. Ιατρεύονταί την
αἴματέραν κακίαν, μήτι μάρτυρες
μή ταῦτα εἰς Νοεκατάκλιτον
διαφορέντας, αἵλλαι τοὺς
εἰς Νίκειαν διὰ μετανοίας

Σιαβαθέντας !!
· Ξυγός τηρίτος
εἰς αὐτούς τοὺς ἐ-
πικοινωνούσας Αὐτόν,
ἔαν σχι μέντος λόγοι
προβενχήτων υπάρχουν
αἵλλαι καὶ αἵτια ἐργα
μετανοίας ..

· Προδρόμος Αιωνίνης ἦν
θεῖος τιμών Τιμήν, θεόν τιμώ-
νον ὄρων, θεόν πρυτανίν
οικεῖαν ποιούμενος.

· Ειπώντας ἐν ἐρμήνειος ἐώς
αναδείχεως αὐτοῦ Κ.Δ.Π.Σ.
· Ημέρα αναδείχεως λέγει
τὴν αἴμεραν βαπτίζεως τῷ
κυρίῳ .. · Εροθεῖτο δὲ
· Ηραΐδης τὸν Αιωνίνην διὰ

τὴν αἱρετὴν τῷ, οὐκ ἐρο-
αἴλληγας τοῦ θεοῦ (ἐκ
τῷ οποίῳ πηγαίται καὶ
αἴρεται τῶν αὐτοφρώπων).

· Εροθεῖτο οἱ Ηρα-
ΐδης τὸν πρόδρο-
μον διὰ τὸν
γατού Σιότι
εἰχον αὐ-
τὸν ως
προφρήτην.

· βαβαί
πόνων κα-
κῶν αἵτιον
καὶ δοξομανία!

· Οὐκ αἴδενατο φο-
νῶνται διὰ τὸν
ἄγλον, ἐρούνειν δὲν
δικ' τοὺς συνεργάται-
τους.

φεύγετε τών πρός Ηρώδιν

δοκιών,

σπειδωμένον δέ την δύναμιν πρός μήνα
την τῆς Ἰωάννη τοῦ Προδρόμου, δός ποιος
ὑπέρ ἀρετῆς σύγων, Ἰόνενος ἀπετημόν
τὴν κεφαλὴν, ἵνα κ' οἵτεις ἔτοικοι εἴ-
μενα μέχρι θανάτου πρός τὰν αἰμαρτίαν
ν' ἄγωντεν. Μαρτυρίου διέφανον θα' γέθη
δὲ τὰς πάθη δι' αἱρετῆς τροπωβάμενος.

· Ή καθεὶς ή εὖας τῆς
κακοθελλῆς συμ-
βολῆς τῷ πονη-
ρῷ. Εἶδεν, ἐγένεν,
ἐφοργεν, ἀπέδανεν.
· Εἰσαθεὶς κοινωνὸν
τοῦ χειμάρας κι
τῇ πτώμαρας τὸν
· Αδαμ.

καδαρώμεν τὸ τῆς
διανοίας ὅρμα, ἔρ-
γοις κι λόγοις καὶ
λογισμοῖς, πρὸς θε-
οὺς ἀνατείνοντες.

· Ο λέγων δικός οὐ Θε-
ός δέν ἐπρεπε ναί
δημιοργοῦντι αὐτὸς
ποιὸς θα τιμωροῦνται.
αιώνιως εἰς τὴν κό-
λασιν, οὐδὲ τοὺς
βιοτομένους ἐπρεπε,
οὐτε τοὺς αἰγγέλους,
τοῦτο λέγει, δικός δέν
ἐπρεπε ναίναι δημι-
οργός οὐ Θεός.. Βλέ-
πετε τὸν παραχογι-
θμὸν; Αὐτες ξεσίσι
οι ἀνθρώποι, αἴγλοι
ζίνονται κακοί, αἴγλοι
αγαθοί. Τι εἶναι τοῦ πρέποντος εἰς τὸν
θεόν, δι' αὐτῶν τοὺς κακοὺς ναὶ τοῖς φε-
ρει εἰς Ἰωάννη τοὺς αἴγλους; Τι ἀδικω-
τερον ναὶ ἐννομόνη οὔτως τις; · Ο διότι
δια τὸν χριστόντι τοῖς τοῖς, οὐ δια
τοὺς κακούς, επιέτρεψε τοὺς γενεσιν
τῶν αἴγαλμάν, αἴγλοι δια τοὺς αἴγαλους, κι

→ αὐτὸς ποιεῖ λαζανά
κακοὶ ἐδημιοργήθησαν.

· Η φιλανθρωπία Τα, πάν-
τας ἐκδιλεγετε. Γάμον (εἰς
τὴν παραθολήν) οὐχεὶ τὴν
δυνατότηταν γίνεται τοῦ θε-
οῦ πρὸς τὴν ἀνθρ. φύσιν,
κι δι' αὐτὸς πρὸς τὴν
ἐκκλημβίαν. Οὐχ εὐα-
γάγμον, ἀλλαί γαλῆς γέ-
γει τοῦ Θυρανίου Λατρός
ποιηθαντος τῷ γάμῳ αὐ-
τῷ ἐπειδή σ' Χειρούργοις τῶν
καδαρῶν ψυχῶν νυκτότος
δυνάτηται μνητικῶς
μὲ τὴν καίδε ψυχήν.

(..δέκιμη Ἰωάννης εἰς Ιωάννην
ἐν τοῖς βιοτομένοις
κι δέκιμη θανάτοις
εἰς θανάτον).

Τι γάρ ταί παρόντα, κι' ἄν μεγάλα εἶναι
μεγάλα κι' θωματοῖ, πρὸς ταὶ ἐν αἰρανοῖς παρά²
θεῖ δεδομένα; οὐς πρόβατα ἐν τίσιν γιγκιν..
εἶναι οἱ Χριστιανοί.. Γίνεθε φρόνιμοι ως οἱ ὄφεις
κ' ἀκέραιοι ως οἱ περιβτέραι (χειρὶς δεδυτρωπος)
φυλακτικός ἔβαν οὐδρις ἔσωτο, ἀλλὰ διηκοτρία] ξει
τοὺς ἄλλους, ἀμυντικήν κι' κακοποιὸν ἔχων, δύνατιν: Η
περιβτέραι εἶναι σίκακος.. Παραγγέλλει ο κύριος να
μην κακοποιήσῃ ως οἱ ὄφεις, οὔτε ἀρύγακτοι ρως
ταὶ περιβτέρια, ἀλλὰ τὴν προσοχήν μὲν τὴν ἀκα-
κία ναὶ ἐνώπιον διαίτῳ ἔρχον τῆς ὄμολογίας Πίττεως
κι' τῆς ἀρετᾶς. Μητηρ προσευχῆς τὴν μίνυχια. Προ-
σευχῆς δε' θείας δόξης ἐμφάνεια.

“Τοῦτο ἔστι εὐαγγέλιον,
πρεσβεία θεῖ πρὸς ἀνθρώπους

Σι' γίος βαρκωθέντος

κι' τῆς πρὸς

τὸν πατέρα καταλλαγῆς

κινδύνου διαρουμένης (εἰς τὸς

πιστῶς) τὸν ἄγε-

υμ. τὸν Θεόν

διηγ. τὴν κατ'

εἶδος ἐννπ. δια-

τὸν ἐλαστικόν,

κι' σποια εὐκ "εχει-

γένεσιν, ἀλλα"

ανεμι-

νόμοι

φανέρωσιν εἰν

τοῖς ἀγίοις "

(Μαζ. ὄμολογ.)

«Ἄγρος αἱρετῆς

θεῶν γενέσιαι κι'

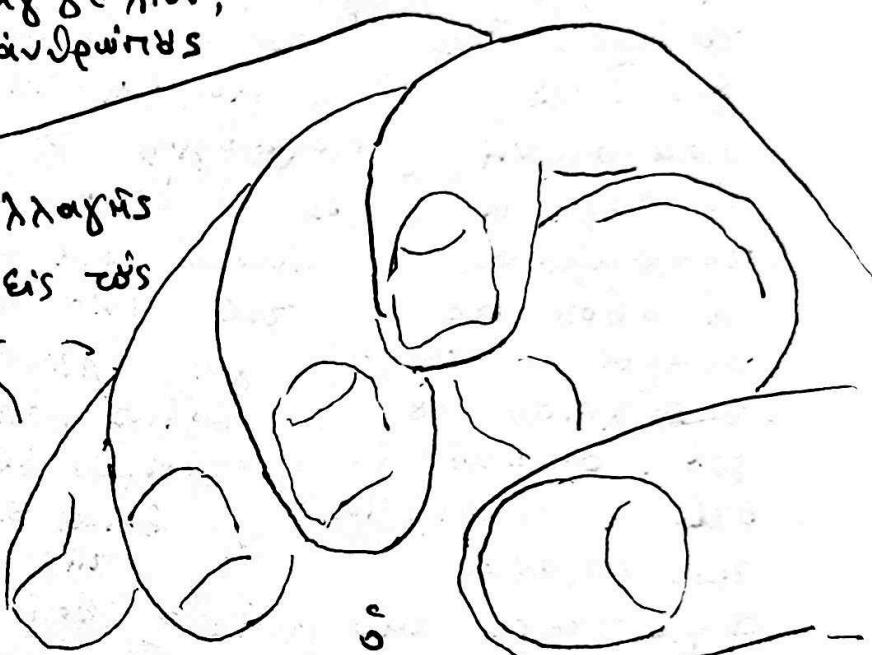
τῷ καθαρωτῷ

οὐργὶ φωτιζόμε-

νοι, γνωθῆναι νοὶ

τοὺς αἰνεπέρης ἐκει-

ντος φηέροις» (Μιβαγίλι)

ο κύριος

δεν ε μορφαίτεται

παῖς τοτε

με ταὶ δόξης.

εἰς τὸς ἀρχαρίς

παραγι-

νεται μὲ μορφην

δολή, εἰς τὸς αναθει-

νουται τὸν ὄρει μεταφορ-

οφωθεως, ἐν μορφῇ θεοῦ

φραινεται (ἐν τῷ σποιᾳ

τηνήρει πρὸ διηκοτρίας

τοῦ κύρου μη).

Ο χρυσότερος των μανύμενων δι-
 απαύγας
 Σαιρίκει: Σχολαΐζατε διοικαν-
 τός κ' παραβιναντες τών κυρίων
 ζησ ο γραμμή σανδαλίδες.
 Μηδέν είτερον Ιμάντιστε
 παρά μνον τοῦ ἔχεος Το,
 φοάτε αἴρο πρωΐ ἐως οιγασμον πολλήν την ψυ-
 έπερας (κ' εἰ δυνατόν θέντον χάν της έσω δόξης
 θύμ την νύκτα) το, δε προεκαλεῖται σ' κύριος.
 Κυρίε ιησού χριστέ, η του πορφυρού παρα-
 γίε τῷ Θεῷ, ἐλέ- ἐτέ
 μενει τῷ πολυπόθητον θητον
 ήμον τῆμας.. Βιά- γε νομίσθι δια της βιωτίης
 θατε τον νέν σ' θέριμ της καρδιας, έξιν δη-
 μημην εἰς τὸ στοῖχον οιστεργεῖ οι σιγαπούρης την Αν-
 το εργον θέως τῷ ομβολότυτα. Ο στος εετον
 διατά το, Ἄ το ο μοιραζαρίτης ο πολυπόθητος της
 διότι θτενή παραπολητος της Ειργελής. Μακάρι-
 ή τυρή κ' ο σ' έχων ἔνοικον των Γερού εν
 τελημητένη οντωτην, δια της θυνεχούς μετέτης
 μί οδός των θεούς των Γειρ ονόματος. Ο διάβο-
 οδηγεῖ εἰς τὴν θεούς, τοις φραγμοίς πολεμεῖ μὲ κοικο-
 πατιχίαν το τοις, θεούς, οιχοτε μὲ ηδονές.
 Βιοτράνην ἐτρών Επερόν έσταν, η οπέρ της ευθε-
 γετός. Βιοτράνην οιστεργεῖται οιστερον η
 πειας άντλογοια κ' είτερον η
 την ουρανών..
 φυλαί ττετε την μνή.. Επι της αντιλογίας δεν είναι
 μνη τῷ θεῷ, έως δη τοις οντόγκη το ακριβολογία
 ρυτευθῆ το ονομα το περι τωις λέξεις.. (ώς
 κυρίος εντος της καρδιας κι λόγιο λέγει..) . Επι της
 μηδέν είτερον έννοεις παρά οιολογίοις η ακρι-
 μονα το νοι δοξασθῆται χριστός της θεοί της θεοί τοι
 η μήτιν. Επιτε τρώγετε, είτε τοις οντότητας..
 πινετε, είτε σόδωνετε, είτε την ενέργεια είναι η
 ποιείτε, αδιαλείπτως κράγε- κα κινητις της φύσε-
 τε, κυρίε ιησού χριστέ τον μετεγνωμένης κ' δραβι-
 γίε τῷ θεῷ, έλεντον τῆμας. η φύσης αἴροντα ο ποιο
 ο αγιος διδόχος φωτικός της πηγής της φύσης αίρεται
 λέγει: ο δοι το αγιος πηγής της φύσης αίρεται
 ον κ' ενδοξον ονομα της φύσης αίρεται της ενεργειας. Ε-
 τιοι θαίται της πηγής της φύσης αίρεται της ενεργειας.
 καρδιας οιοι με-

Ἐσαν ἐπὶ θεῖον θεοπρεπής διάκρισις οὐδίας καὶ ἔνεργειας. Ἡ θεότης οὐκ ἐπὶ τῆς οὐδίας μένον ἄλλα καὶ τῆς θείας ἔνεργειας αἴτοι τούς θευχόγους σήματα. Λέγοντες οἱ αἱρετικοὶ ὅτι δέν σύπαιρχει διαιροφά, τῆς θείας οὐδίας καὶ ἔνεργειας, οἵοι λογίζενται πως τὸ μὲν ἔχον ἔνέργειαν ἀνενέργητον ἔστι, τὸ δέ εἰνεργυτον ἄρα ἀνύπαρκτον. Λέγει ὁ ἄρ. Ιωάννης Βακαβάκηνος: "Ἐργον θείας φύσεως, οὐ προαιώνιος γεννητοῦ. Έργον δέ θείας θελήσεως οὐ κατίσις. οἱ Τοι μέν ποιεῖν ἔνεργειας ἔστι· φύσεως δέ τὸ γεννάν, (Αγ. Κωνσταντίνος). Καταὶ τὸς αἱρετικοὺς ἐχρήσθνον φύσεις τοῦ ἔνέργεια (τοῦ θεοῦ) εἶναι τὸ ιδίου, τότε καὶ τὰ ομοιουργήτα τα εἶναι αἰδία, ως ἐκ τῆς θείας φύσεως ὄντα. Δέν λαβθόντα - λέγει ο Χρυσόστομος - δ. χριστιανός θὰ ταίχαριθματα, διαί να μὴ μηδινήτις την χαίρειν, φύσιν θεῖ.

Ἐνέργεια ἔστιν

οὐ φύσις καὶ
ἐκπέτηση φύσι-
ας δια-
νατος
καὶ κίνη-
σις.

οἱ κατόπιν
ἔνέργεια
κτιστήν
φανερώνει
φύσιν,
οὐ δέ
ἄκτιστος
ἄκτινον
οὐδίαν
χαρα-
κτη-
ρίζει.

Δέν ἔναν οὐδία τοῦ θεοῦ, τοῦ αἰχενῶτον οὐ τὸ
θεριάρτον οὐ τοι βίθανον οὐ τοῖς δοροῖς τον. Τον
χαριν τοῦ ἄρ. Πνευματος - λέγει ο Χρυσόστομος - ποτε τινός ποτε
γένωρ ιακώπης οἱ Γραικη, φανερώνει μὲν αὐτός ὅτι οὐκ φύ-
σις ταῦτα ταί οὐδιματα, αλλατούς ένεργειας. Οὐδὲν αἴρει φύ-
σις οὐδον θεος δέν οικαινει την φύσιν. Οὐδὲν αἴρει φύ-
σις οὐδενί ενεργειαν έτιν (εἰκ τοι φέτιν εδιάτρεψεν
οὐ δε τοι αἴθειν = φολογιάτην). Θεότης έστιν ο
πάντα θεωρειν πρόνοια

Α θεία χάρις ἐν
κ' ἀπόλωσίσι διδεῖ
εἰς τὸν μετε-
χοντας, ἀλλ' οὐ
κατὰ λητήν.
Μένει τὴν μετέξει-
τῶν ἀπόλωσίν
των αὐτοῖς αἰκα-
ταληπτοῖς, οὐδὲ
θεός κατὰ φύ-
γιν οὐδὲν γνη-
τῶς ἔχει τὴν
ἀπειρία..

(Αγ. Μά-
τιος
δημοχογ.)

Α θεία ἐνέρ-
γεια θεο-
της κ'
αὐτῇ δ-
νοφάγεται..

Ταῦ
γει
πε
ωρ
πορ
ούσιαν δ θε-
δος . Οι
μη
δεκτήν ε νοι

Πολύθεοί εἰσιν, γα-
πολλαῖς λέγονται
χαῖς, δὲν αἴσαρε-
ρονται εἰς ζεν αἵτιον
κ' ήταν ἀρχὴν (θεον).
Ταῦς νοι βούλεν τοι
τῶν αἰώνων ἐπέκει-
να; Τίνες οἶνοι
τοῦ πρὸ τῆς νομῆς
κτίσεως οἱ ἐνέργειαι;
Ἐντονοὶ προτίνι ικαί
οὐρανοῖς τῷ Υἱῷ κ'
τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰ-
ώνων, "Ἄν τι νομῆσις
τῶν αἰώνων ἐπέκεινα
(τοῖς προσωπίοις ἐνερ-
γειασ Πνεύματος, κατε-
τέρω τοῦ Πνεύματος εἶναι.
Οὐπερ αντίκειται τῷ
θυλάκῳ τῷ παρά γυν-
ίν, οὗτος πιέζεται τοι
κ' προηγεῖται τῷ θυλά-
κῳ τῷ κατὰ φύσιν.
Οὐχ οὐδεὶς αἴσιος τῶν
βοριας, ἀλλ' οὐδεὶς αἴσιος
τῆς οὐδίας. Αχαρίζως
οὐδεὶς καὶ οὐδεὶς αἴσιος
ἐνέργεια τῷ θεῷ.
Οὐχ οὐδεὶς τῆς οὐδί-
ας τῶν οἰκοδομῶν με-
τείχει, ἀλλα τῆς τεχνης
κι τῆς ενέργειας αὐτῶν.
Ο θεός χριστὸς λέγε-
ται διὸ τὴν δεσμηνα,
χριστὸς αὐτὴν τῆς αν-
θρωπότητος. Οὐκ ἐνερ-
γεία κατὰ τῶν αἴλλων
χριστὸς αἴγατος οὐδεῖ,
παρεσταί δε οὐχ οὐ τῷ

XPION TOS.

Οι απόστο-
λοι μαριδ-
δες ἐνέ-
πικαν σή-
πνεύματος.

Οι πατέροι
πνεύματα εν-
χον, αἴλλοις
δέ οὐ πα-
ρεγκον.

«Ο θεό-
φανος τῶν
δικαιων,
εἶναι οἱ
χαῖρις τῷ
πνεύματος
πλουσιωτέ-
ρα τοτε
(οἱ βούλη,
οὐρανῶν)
παρεχομέ-
νη».

Α χαῖρις
ἐν τριάδι
διδοσι
ταραι τα-
ρος δι'
Υἱοῦ ἐν
πνεύματι
σήιω.
Μία ἀρα
οι Τριάδι-
κι ἐνέρ-
γεια.

Ἐς θεού πρό^{την}
πάντων καὶ ἐπί^{την}
πάντων καὶ ἐν
πάσι καὶ ὑπέρ
τοῦ πάντα, εὐ Πατέρι
καὶ Γενέα καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι,
προσκυνούμενος καὶ πιστεύ-
όμενος. Μο-
νας ἐν Τριά-
δι, καὶ Τριάς ἐν
μοναδί, σέν γε
χριστος ἐνθά-
ντι καὶ αἰματικώς
διαιρόμενη.

Μετανοεῖ οἱ Πατέρες
γιοί καὶ Πνεύματος, τῷ τούτον ως αἴτιος, τάλλα δέ
πάντα οἱ αὐτοίς αὐτοῖς καὶ οὐδετέροις. Οἱ γιοί ἀναρχος
μὲν ως ἄχρονος, οὐκ ἀναρχος ως αὐτοῖς καὶ ρήσαν καὶ πη-
γμὸν ἔχων τῶν Πατέρων. Οἱ μὲν μετανοεῖσθαι μνημένος καὶ
τῷ διακεκριμένον τῆς θείας οὐδεις καὶ ἐνεργειας πρεσβεύ-
οντες ἀδειοι εἰσίν.. φρονήτα τῆς Βαρκος Σπρός Ρω-
μαιός οἱ Πατέροις λέγει τὴν κακίαν. φρονήτα πνεύματος
τῶν χαρπῶν τῶν διδοθέντων τοῖς ἀτίστοις.
Ἐργον θείας φύθεως, μη προσιώνιος γέννησις, ἐργον θελή-
μενης ή κτίσις, (Ιω. Δαμάσκ.) ↔ αἰνεργειας ἔστι καὶ η
θελημενης. Τῇ ἐνεργειᾳ ἐν πάσιν ἔστιν οἱ Θεοί, τῇ θείᾳ
δὲ οὐδεποτ. Λέγετο οἱ Μ. Αδαναδίσιος: ἀλλο εἶναι τῷ ἐκ
τούτου καὶ ἄλλο τῷ ἐξ οὗ ἐστι, κατὰ τοῦτο σῆμα δύο.
Ἐντὸν δὲν μένει δύο, ἔσται τῷ αὐτῷ αἴτιον οὐδεις
τούτον, γεννῶν καὶ γεννώμενον. Λοιπόν, καὶ τῆς ἐνερ-
γειας καὶ τῆς θείας, τῷ ἀλλο καὶ ἄλλο η δύο εἶναι...
.. διαιρέσθων ἀλλήλων κατὰ τῷ ἐξ οὗ καὶ ἐκ τούτου δημιουργία
τούτοις καὶ τῷ αἰτιατορίᾳ. Παραδείγμα, πωρε καὶ τῷ ἐξ
αὐτού αἰτιατορίᾳ (δύο μηδενικοί φανταστοί) τούτην την
τούτην φανταστούντων εἶναι τῷ αἰτιατορίᾳ.. Οὕτω καὶ
τούτοις οὐδεις καὶ ἐνεργειας, [ἐν καὶ διαιρορον] → τῷ
μεν κατὰ τῷ μνημένον καὶ αἰτιατορίου, τῷ δέ κατα τῷ
τούτου αὐτοῦ, οὐτε τῷ τῷ διαιρορού αἰτιατορίᾳ, οὐτε η
διαιρορού τῷ τῷ αἰτιατορίᾳ. —

Δόξα τῷ Θεῷ

πάντων ζυντον.

Τούτοις οὐτοις οὐτοις οὐτοις
νετο διαι τοις ιαντοις
— καταράτοις ιαντοις οκτ. 2016